AB
39 9/k, 31

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0001-3

angeb. 00 Ae, 2 2/ mat: versis

00 Ae

εργα και ημεραι

Hesiodus

κοσμος proprie illis temporibus dictum a colum cum stellis, cujus appellationis autor Pythagoras. Photius bibl. Cod. 259. add. [illegible] ad [illegible] Agam. 6:

wenn die Griechen einen vollkommen mit Schein bedeuten wollen so sagen καλος καγαθος

καλοι auf das äußerliche

αγαθος fasial et fortis

πολλοι fortis

αγαθος fortis opp. κακος timidus

3) peritus κακοι imperitus

wie in der Fabel malus sutor

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ
ΠΕΡΙ
ΑΠΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

PALAEPHATI
DE
INCREDIBILIBVS
HISTORIIS

NEC NON
DE INVENTIONE PVRPVRAE
AC PRIMO FERRI INVENTORE
GRAECE

EDITIO SECVNDA.

LIPSIAE
EXCVDIT IO. CHRISTIAN. LANGENHEMIVS
MDCCLI.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0003-4

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0004-0

L. B.

S.

M. SIGISM. FRIDERICVS DRESIGIVS

SCHOL. THOM. CONR.

PALAEPHATVM, quem ab omnibus legendum censuit IO. HENR. BOECLERVS, iudex hac in caussa sapientissimus, typis exscribendum iterum curaui. quem ne nulla praefatione prosequerer in lucem denuo prodeuntem, non more magis, quam ratione sum adductus. Codicibus, quibus nostrae aetatis se iactant ingenia, manu exaratis carui, atque eo lubentius ca-

rui, quo plus negotii in eruenda Auctoris sententia vera facessere iam videtur lectionum silua a CORNELIO TOLLIO, MARTINO BRVNNERO et THOMA GALE ex diuersis manu scriptis voluminibus collecta. Itaque satis habui, laudatissimorum Virorum editiones publico datas, qua par est, accuratione inter se conferre. nec parum me eorundem diligentia profecisse, ipsa libelli lectio docebit. Neque enim solum in omnibus fere capitibus scripturam codicum ab illis exhibitam vulgatae adhuc lectioni praetuli, verum etiam ex eodem fonte coniecturas, suo quasque loco in annotatiunculis subiectis diligentissime indicatas, plerumque hausi. Atque id quidem non, credo, mirabuntur illi, qui cogitauerint, libellum hunc

elegantiſſimum in manus tradi adoleſcentibus ad Graecam linguam et veterum fabularum ſcient'am informandis. Quibus prout optima ad imitandum, et ad percipiendum non difficillima ſemper duxi proponenda, ita malui manu ſcriptorum librorum lectionem, ſi quando menti Auctoris eſſet accommodatior, ingenio nonnunquam adiutam recipere, quam vulgarem ſiſtere multis ſpinis obſitam et quaſi ſalebroſam. Interpretationem, quam vulgo verſionem vocant, Latinam data opera ſummorum Virorum exemplo penitus omiſi, ne praeparationi ſedulae aſſiduaeque repetitioni obicem, quod aiunt, ponerem. Huc accedit, quod, quas habemus PALAEPHATI interpretationes, Phaſinianam et Tollianam, quas videre mihi contigit, a ſenten-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0007-7

tia Auctoris non paucis in locis discedere obseruaui. Quocirca satius esse duxi, scriptorem, nulla addita interpretatione, cum iuuenibus communicare, quam noua conficienda, id quod facillimum fuisset, et molem libelli sine vlla necessitate et pretium augere. Atque haec ipsa etiam caussa fuit, quamobrem in obseruationibus adiectis non copiosius explanata fuerit mutationis ratio, quippe quae rerum peritis non adeo difficilis esset intellectu. Vale, L. B. et, si ita videbitur, ingenuo fauore hanc qualemcunque operam comproba. sin minus, modesto dissensu calcar adde ad maiora contendenti. Dabam Lipsiae ipsis Idibus Iuniis A. O. R. MDCCXXXV.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ
ΠΕΡΙ
ΑΠΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Τάδε περὶ ἀπίστων συγγέγραφα. Τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν γὰρ πείθονται πᾶσι τοῖς λεγομένοις, ὡς ἀνομίλητοι σοφίας καὶ ἐπιστήμης· οἱ δὲ πυκνότεροι τὴν φύσιν καὶ πολυπράγμονες, ἀπιστοῦσι τὸ παράπαν μηδὲν γίνεσθαι τούτων. Εμοὶ δὲ δοκεῖ, γενέσθαι πάντα τὰ λεγόμενα. οὐ γὰρ, ὀνόματα μόνον γεγονότα, *) λόγος περὶ αὐτῶν οὐδεὶς ὑπῆρξεν.

*) Vulgo legebatur, *οὐ γὰρ ὄνομα μόνον ἐγένοντο.* Cl. TOLLIVS maluit pro *οὐ* legere *εἰ.* nobis vero particula *οὐ* pertinere videtur ad nomen *οὐδεὶς*, vt fortiorem inferat negationem. Hinc *ἐγένοντο* mutandum ex con-

ξεν. ἀλλὰ πρότερον τὰ ἔργα, εἶθ' οὕτως ὁ λόγος ὁ περὶ αὐτῶν. ὅσα δὲ εἴδη καὶ μορφαί εἰσι λεγόμεναι, καὶ γενόμεναι τότε, ἃ νῦν οὐκ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐγένετο. εἰ γὰρ τότε, καὶ ἄλλοτε ἐγένετο, καὶ νῦν τε γίνεται, καὶ αὖθις ἔσαι. ἀεὶ δὲ ἔγωγε ἐπαινῶ τοὺς συγγραφέας Μέλισσον καὶ Λαμίσκον τὸν Σάμιον, ἐν ἀρχῇ λέγοντας, Εσιν, ἃ ἐγένετο, καὶ νῦν ἔσαι. *) γενόμενα δέ τινα οἱ ποιηταὶ καὶ λογογράφοι παρέτρεψαν εἰς τὸ ἀπισότερον καὶ θαυμασιώτερον, τοῦ θαυμάζειν ἕνεκε τοὺς ἀνθρώπους. ἐγὼ δὲ γινώσκω, ὅτι οὐ δύναται τὰ τοιαῦτα εἶναι, οἷα καὶ λέγεται. Τοῦτο δὲ καὶ διείληφα, ὅτι, εἰ μὴ ἐγένετο, οὐκ ἂν ἐλέγετο. Επελθὼν δὲ καὶ πλείσας χώρας, ἐπυνθανόμην ἐκ πρεσβυτέρων,

coniectura duximus in γεγονότα, ſenſu, ni fallimur, ſatis commodo.

*) Hunc locum, in quo explicando et exhibendo mire deſudarunt Viri doctiſſimi, ſine vllo negotio intelligi poſſe exiſtimamus, ſi ſubintelligatur particula εἰ, ſ. ἐάν.

3. pl. opt.

ρων, ὡς ἀκούσιεν περὶ ἑκάστου αὐτῶν. συγγράφω δὲ, ἃ ἐπυθόμην περὶ αὐτῶν. καὶ τὰ χωρία αὐτὸς εἶδον, ὡς ἔστιν ἕκαστον ἔχον. καὶ γέγραφα ταῦτα, οὐχ' οἷα ἦν λεγόμενα, ἀλλ' αὐτὸς ἐπελθὼν, καὶ ἱστορήσας.

Κεφ. α. 1.
ΠΕΡΙ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ.

Κένταυροι ὡς θηρία ἐγένοντο, καὶ ἵππων μὲν εἶχον ὅλην τὴν ἰδέαν, πλὴν τῆς κεφαλῆς. εἴ τις οὖν πείθεται, τοιοῦτον γενέσθαι θηρίον, ἀδύνατον πεπίστευκεν. οὔτε γὰρ ἡ φύσις σύμφωνος ἵππου καὶ ἀνδρὸς, οὔτε ἡ τροφὴ ὁμοία, οὔτε διὰ στόματος καὶ φάρυγγος ἀνθρωπείου δυνατὸν ἵππου τροφὴν διελθεῖν. εἰ δὲ τοιαύτη ἰδέα τότε ἦν, καὶ νῦν ἂν ὑπῆρχε. Τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Ἰξίονος βασιλέως ὄντος Θεσσαλίας, ἐν τῷ Πηλίῳ ὄρει ἀπηγριώθη ταύρων ἀγέλη, καὶ τὰ λοιπὰ

τῶν ὀρῶν ἄβατα ἐποίει. εἰς γὰρ τὰ οἰκούμενα κατιόντες οἱ ταῦροι, ἔσινον τὰ δένδρα, καὶ τοὺς καρποὺς, καὶ τὰ ὑποζύγια συνδιέφθειραν. ἐκήρυξεν οὖν ὁ Ἰξίων, ὡς, εἴ τις ἀνέλοιτο τοὺς τάυρους, τούτῳ δώσειν χρήματα πάμπολλα. νεανίσκοι δέ τινες ἐκ τῆς ὑπωρείας, ἐκ κώμης τινὸς καλουμένης Νεφέλης, ἐπινοοῦσιν ἵππους κέλητας διδάξαι. πρότερον γὰρ οὐκ ἠπίσαντο ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἅρμασιν ἐχρῶντο. οὕτω δὲ ἀναβάντες τοὺς κέλητας ἤλαυνον, ἐφ' οὗ οἱ ταῦροι ἦσαν. καὶ ἐπεισβάλλοντες τῇ ἀγέλῃ, ἠκόντιζον. καὶ ὅτε μὲν ἐδιώκοντο ὑπὸ τῶν ταύρων, ἀπέφευγον οἱ νεανίαι· ποδωκέστεροι γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι. ὅτε δὲ ἔστησαν οἱ ταῦροι, ὑποστρέφοντες ἠκόντιζον. καὶ * τοῦτον τὸν τρόπον ἀνεῖλον αὐτούς. καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλαβον οἱ κένταυροι, ὅτι τοὺς ταύρους κατεκέντουν.

* sc. κατὰ secundum

οὐδὲν

οὐδὲν γὰρ πρόσεσι ταύρου τοῖς κενταύροις, ἀλλ' ἵππου καὶ ἀνδρὸς ἰδέα ἐςὶν ἀπὸ τοῦ ἔργου. λαβόντες γοῦν οἱ κένταυροι παρὰ Ιξίονος χρήματα, καὶ γαυριῶντες ἐπὶ τῇ πράξει, καὶ τῷ πλούτῳ, ὑβρισαὶ ὑπῆρχον καὶ ὑπερήφανοι, καὶ πολλὰ κακὰ εἰργάζοντο, καὶ δὴ καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Ιξίονος, ὅς ᾤκει τὴν νῦν καλουμένην Λάρισσαν πόλιν. οἱ δὲ τότε τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες Λαπίθαι ἐκαλοῦντο. κεκλημένοι δὲ οἱ κένταυροι παρὰ τῶν Λαπιθῶν ἐπὶ θοίνην, μεθυσθέντες ἁρπάζουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτὰς, ᾤχοντο φεύγοντες εἰς τὴν οἰκίαν, ὅθεν ὡρμῶντο. ἐπολέμουν οὖν τοῖς Λαπίθαις, καὶ καταβαίνοντες διὰ νυκτὸς εἰς τὰ πεδία, ἐνέδρας ἐποίουν. ἡμέρας δὲ γενομένης, ἁρπάζοντες ἀπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὄρη. οὕτω δ' ἀπερχομένων αὐτῶν, ἵππων οὐραὶ,

καὶ ἀνθρώπων κεφαλαὶ μόνον ἐφαίνοντο. ξένην οὖν ὁρῶντες θέαν ἔλεγον· Οι κένταυροι ἡμᾶς, κατατρέχοντες ἐκ Νεφέλης, πολλὰ κακὰ ἐργάζονται. ἀπὸ δὴ ταύτης τῆς ἰδέας καὶ λόγου, ὁ μῦθος ἀπίςως ἐπλάσθη, ὡς ἐκ τῆς νεφέλης ἵππος τε, καὶ ἀνὴρ, ἐγεννήθη ἐν τῷ ὄρει.

Κεφ. β. ɀ

ΠΕΡΙ ΠΑΣΙΦΑΗΣ.

Μυθέυεται, ὅτι ἠράσθη ταύρου νεμομένου. Δαίδαλον δὲ ποιῆσαι βοῦν ξυλίνην, καὶ ἐγκλεῖσαι τὴν Πασιφάην εἰς αὐτήν. οὕτω τε τὸν ταῦρον ἐπιβάντα μιγῆναι τῇ γυναικί. τὴν δὲ κυῆσαι παῖδα, ἔχοντα μὲν σῶμα ἀνδρὸς, κεφαλὴν δὲ βοός. Εγὼ δὲ οὔ φημι τοῦτο γενέσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ ἀδύνατον, ἐρασθῆναι ζῶον ἕτερον ἑτέρου. οὐ γὰρ δυνατὸν, κύνα καὶ πίθηκον, λύκον τε καὶ ὕαιναν

ἀλλή-

ἀλλήλοις συμμιγῆναι, οὐδὲ βούβαλον ἐλάφῳ. ἑτερογενῆ γάρ εἰσι. ταῦρος δὲ οὐ δοκεῖ μοι βοὶ ξυλίνῃ ἀναμιχθῆναι. οὐκ ἂν δὲ ἠνέσχετο καὶ γυνὴ ταύρου ἐπιβαίνοντος, οὐδὲ φέρειν ἠδύνατο γυνὴ ἔμβρυον ἔχον γε κέρατα. Τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει οὕτως. Μίνωά φασι, ἀλγοῦντα τὰ αἰδοῖα, θεραπευθῆναι ὑπὸ Προκρίδος τῆς Πανδίονος. κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν τῆς θεραπείας καιρὸν ἠκολούθει τῷ Μίνωι νεανίας εὐειδὴς, ὀνόματι Ταῦρος. οὗ Πασιφάη ἔρωτι ἁλοῦσα, μίγνυται αὐτῷ, καὶ γεννᾷ παῖδα. Μίνως δὲ ἐπιλογισάμενος τὸν χρόνον τῆς ἀλγηδόνος τῶν αἰδοίων, καὶ γνοὺς, ὡς οὐκ ἔστιν ἐξ αὐτοῦ ὁ παῖς, διὰ τὸ μὴ συγκοιμᾶσθαι αὐτὸν τῇ Πασιφάῃ, ἔγνω, ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου ἐστὶ τὸ κυηθέν. ἀποκτεῖναι μὲν οὐκ ἤθελε τὸν παῖδα, διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν ἑαυτοῦ παίδων. ἀποπέμπει δὲ αὐτὸν εἰς ὄρος, ὡς

ἐν θεράποντος μοίρᾳ ὑπάρχειν τοῖς ποιμέσιν. ὁ δὲ οὐχ ὑπετάσσετο τοῖς βουκόλοις. Πυθόμενος δὲ ὁ Μίνως τὰ κατ' αὐτὸν, ἐκέλευσεν αὐτὸν παρὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι· καὶ εἰ μὲν ἕποιτο, λελυμένον ἐλθεῖν, εἰ δὲ μὴ, δέσμιον. αἰσθόμενος δὲ ὁ νεανίας, ἀφίσταται εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἁρπάζων βοσκήματα, οὕτω διέζη. Πέμψαντος δὲ Μίνωος καὶ ἕτερον ὄχλον πλείονα, διὰ τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν, ὁ νεανίας ὄρυγμα ποιήσας βαθὺ, καθεῖρξεν ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο. ἔνθα ὄντος τοῦ Ταύρου, εἴ ποτε παρὰ τοῦ Μίνωος ἐκρατήθη τις ἀδικῶν, παρὰ τὸν Ταῦρον ἐπέμπετο, ὡς ὁ Ταῦρος τιμωρήσαιτο. καὶ λαβὼν οὖν ποτε Μίνως τὸν Θησέα πολέμιον, ἐπὶ τὸν Ταῦρον ἀπέστειλεν, ὡς ἀποθανούμενον. γνοῦσα δὲ τοῦτο ἡ Ἀριάδνη, προεισπέμπει ξίφος εἰς τὴν εἱρκτὴν, δι' οὗ ὁ Θησεὺς ἀναιρεῖ τὸν Μινώταυρον.

Κεφ.

Κεφ. γ. 3

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΚΤΑΙΩΝΟΣ.

Φασὶν Ακταίωνα ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι. Τοῦτο δέ ἐςι ψευδές. κύων γὰρ τὸν δεσπότην καὶ μάλιςα φιλεῖ. praesertim ἄλλως τε καὶ αἱ θηρευτικαὶ πᾶσαι ἀνθρώπους σαίνουσιν. ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι, Αρτέμιδος αὐτὸν μεταβαλλούσης εἰς ἔλαφον, ἀνεῖλον κύνες. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ Αρτεμιν οὐ δύνασθαι, ὃ θέλει, ποιῆσαι. οὐ μέντοι δὲ ἀληθὲς, ἔλαφον ἐξ ἀνδρὸς γενέσθαι, ἢ ἐξ ἐλάφου ἄνδρα. τοὺς δὲ μύθους τούτους συνέθεσαν οἱ ποιηταὶ, ἵνα οἱ ἀκροώμενοι μὴ ὑβρίζωσιν εἰς τὸ θεῖον. Τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Ακταίων ἄνθρωπος ἦν τὸ γένος Αρκάδιος, φιλοκύνηγος. οὗτος ἔτρεφε κύνας πολλὰς, καὶ ἐθήρευεν ἐν τοῖς ὄρεσι. τοῦ δὲ ἀγαθοῦ πράγματος ἠμέλει. οἱ γὰρ τότε ἄνθρωποι αὐτουργοὶ πάντες ἦσαν. οἰκέτας

δὲ εἶχον οὐδ' ὅλως, ἀλλ' αὐτοὶ ἐγεώργουν. καὶ οὗτος ἦν πλουσιώτατος, ὃς ἐγεώργει, καὶ ἐργαστικώτατος ὑπῆρχε. Τῷ δὲ Ακταίωνι ἀμελοῦντι τῶν οἰκείων, μᾶλλον δὲ κυνηγετοῦντι, διεφθάρη ὁ βίος. ὅτε δὲ οὐκέτι εἶχεν οὐδὲν, ἔλεγον αὐτῷ οἱ ἄνθρωποι· Δειλὲ Ακταίων, ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κατεβρώθης. ἐπείπερ καὶ νῦν πορνοβόσκον δυστυχῆ *) εἰώθασι λέγειν, ὅτι ὑπὸ τῶν πορνῶν κατεβρώθη. Τοιοῦτον καὶ τὸ περὶ τὸν Ακταίωνα γέγονεν.

Κεφ. δ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ ΙΠΠΩΝ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ.

Περὶ τῶν Διομήδους ἵππων φασὶν, ὅτι ἀνθρώπους κατήσθιον. Τοῦτο δὲ γελοῖον.

Τὸ

*) Ita praeeunte TOLLIO legendum censemus, reiecta vulgari lectione δυστυχήσειν. in eo tamen a laudato Viro discessionem facimus

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0018-8

Τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο κριθῇ καὶ χόρτῳ ἥδεται μᾶλλον, ἢ κρέασιν ἀνθρωπίνοις. ἡ δὲ ἀλήθεια ἥδε. τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων ὄντων αὐτουργῶν, καὶ τροφὴν καὶ περιουσίαν πλείστην κεκτημένων, ἅτε τὴν γῆν ἐργαζομένων· ἱπποτροφεῖν οὗτος ἐπελάβετο, καὶ μέχρι τούτου ἵπποις ἥδετο, ἕως οὗ τὰ αὐτοῦ ἀπώλεσε, καὶ πάντα πωλῶν κατηνάλωσεν εἰς τὴν τῶν ἵππων τροφήν. οἱ οὖν φίλοι τοὺς ἵππους ἀνδροφάγους ὠνόμασαν. οὗ γενομένου, προήχθη ὁ μῦθος.

Κεφ. ε. 5.

ΠΕΡΙ ΩΡΙΩΝΟΣ.

Διός, Ποσειδῶνος, καὶ Ερμοῦ παῖς. Υριεὺς Ποσειδῶνος, καὶ Αλκυόνης, μιᾶς τῶν

mus, quod genitiuum πορνοβόσκων, quem constans fere lectio refert, mutandum duxerit in accusatiuum πορνοβόσκον.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0019-7

τῶν Ατλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲν ἐν Ταναγρᾳ τῆς Βοιωτίας. Φιλοξενώτατος δὲ ὑπεδέξατό ποτε τοὺς Θεούς. Ζεὺς δὲ καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ερμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ φιλοφροσύνην ὑποδεξάμενοι, παρῄνεσαν αἰτεῖν, ὅ, τι ἂν βούλοιτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν ᾐτήσατο παῖδα. λαβόντες δὲ οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν, ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτήν. καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆν, καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι. ὧν διελθόντων ἐγένετο ὁ Ουρίων, οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι τὸ σπέρμα τοὺς Θεούς. ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν, Ωρίων. Συγκυνηγῶν δὲ οὗτος Αρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι· ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς, ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀςράγαλον, ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηςέρωσεν αὐτόν.

Κεφ.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0020-8

Κεφ. ς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΠΑΡΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ.

Λέγεται, ὡς ὁ Κάδμος, ὥς φασιν, ἀποκτείνας τὸν ἐν Λέρνῃ δράκοντα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκλεξάμενος, ἔσπειρεν ἐν τῇ ἰδίᾳ γῇ. ἔπειτα ἐξεφύησαν ἄνδρες τε καὶ ὅπλα. εἰ δὲ αὐτὸ ἦν ἀληθὲς, οὐδεὶς ἂν τῶν ἀνθρώπων ἔσπειρεν ἄλλο τι, ἢ ὀδόντας δρακόντων. Τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Κάδμος τῷ γένει ἀνὴρ Φοίνιξ, ἀφίκετο εἰς Θήβας, πρὸς τὸν ἀδελφὸν Φοίνικα, ἁμιλληθησόμενος περὶ τῆς βασιλείας, ἔχων ἄλλα τε πολλὰ, ὅσα βασιλεὺς, ἀλλὰ δὴ καὶ ὀδόντας ἐλεφάντων. ἦν δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν Δράκων, Αρεως παῖς, ὃν ὁ Κάδμος ἀποκτείνας, ἐβασίλευσεν. οἱ δὲ φίλοι τοῦ Δράκοντος ἐπολέμουν αὐτῷ. ἀνέστησαν δὲ κατὰ Κάδμου καὶ

οἱ

οἱ παῖδες τοῦ Δράκοντος. ἐπεὶ οὖν οἱ φίλοι καὶ οἱ παῖδες ἥττους ἐγένοντο, ἁρπάσαντες τὰ χρήματα τοῦ Κάδμου, καὶ τοὺς ἐλεφαντίνους ὀδόντας, ἔφυγον, ὅθεν ὡρμῶντο. ἄλλοι δὲ ἀλλαχῇ διεσπάρησαν, οἱ μὲν εἰς τὴν Ἀττικὴν, οἱ δὲ εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἄλλοι δὲ εἰς Φωκίδα, ἕτεροι δὲ εἰς Λοκρίδα. ἀφ' ὧν χωρῶν ἐρχόμενοι, ἐπολέμουν τοῖς Θηβαίοις, καὶ ἦσαν ἀργαλέοι πολεμισαί. ἐπεὶ οὖν τοὺς ἐλεφαντίνους ὀδόντας, οὓς εἶχεν ὁ Κάδμος, ἁρπάσαντες ἔφυγον, ἔλεγον οἱ Θηβαῖοι, ὅτι τοιαῦτα δεινὰ ὁ Κάδμος ἐπήγαγεν ἡμῖν, ἀποκτείνας τὸν Δράκοντα· ἐκ τῶν ἐκείνου ὀδόντων πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες σπαρτοὶ πολεμοῦσιν ἡμῖν. Τούτου δὴ τοιούτου συμβάντος, ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

Κεφ.

Κεφ. ζ. 7.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Περὶ τῆς Καδμείας Σφιγγὸς λέγουσιν, ὡς θηρίον ἐγένετο, σῶμα μὲν ἔχον ὡς κυνὸς, κεφαλὴν δὲ καὶ πρόσωπον κόρης, πτέρυγας δὲ ὄρνιθος, φωνὴν δὲ ἀνθρώπου. καθεζομένη δὲ ἐπὶ Σφιγγίου ὄρους, αἴνιγμά τι τῶν πολιτῶν ἑκάστῳ ᾖδεν, καὶ τὸν μὴ εὑρόντα ἀνῄρει. εὑρόντος δὲ τοῦ Οἰδίποδος τὸ αἴνιγμα, ῥίψασα ἑαυτὴν ἀνεῖλεν. ἔστι δὲ ἄπιστος καὶ ἀδύνατος ὁ λόγος. οὔτε γὰρ ἰδέα τοιαύτη δύναται γενέσθαι. Τό, τε τοὺς τὰ αἰνίγματα μὴ διαλύοντας, ὑπ' αὐτῆς ἀποκτείνεσθαι, παιδαριῶδες. Τό, τε τοὺς Καδμείους μὴ κατατοξεῦσαι τὸ θηρίον, ἀλλὰ παρορᾷν τοὺς πολίτας, ὡς πολεμίους, κατεσθιομένους, μάταιον. ἔχει οὖν ἡ ἀλήθεια ὧδε. Κάδμος ἔχων γυναῖκα Ἀμαζονίδα, ᾗ ὄνομα Σφίγξ, ἦλθεν εἰς Θήβας, καὶ ἀποκτείνας τὸν Δράκοντα τὴν τούτου βασιλείαν παρέλαβε. μετὰ

τὰ τῆς *) δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν Δράκοντος, ᾗ ὄνομα Αρμονία. αἰσθομένη δὲ ἡ Σφίγξ, ὅτι καὶ ἄλλην ἔγημε, πείσασα τοὺς πολλοὺς τῶν πολιτῶν συναπαίρειν αὐτῇ, καὶ τῶν χρημάτων τὰ πλεῖστα ἁρπάσασα, καὶ τὸν ποδώκυν κύνα, ὃν ἧκε Κάδμος ἄγων, λαβοῦσα, μετὰ τούτων ἀπῆρεν εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Σφιγγίον, καὶ ἐντεῦθεν ἐπολέμει τῷ Κάδμῳ· ἐνέδρας δὲ ποιουμένη καθ᾽ ἑκάστην ὥραν ἀνήρει. καλοῦσι δὲ οἱ Καθμεῖοι τὴν ἐνέδραν αἴνιγμα. ἐθρύλλουν δὲ οἱ πολῖται λέγοντες· Σφίγξ ἡμᾶς ἡ Αργεία, αἴνιγμά τι λέγουσα, διαρπάζει. ἐξευρεῖν δὲ τὸ αἴνιγμα οὐδεὶς δύναται. Κηρύττει δὲ ὁ Κάδμος, τῷ ἀποκτενοῦντι τὴν Σφίγγα δώσειν χρήματα πολλά. ἐλθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους, ἀνὴρ Κορίνθιος, τά τε πολεμικὰ ἀγαθὸς,

*) Ita legendum coniectamur, vt vna cum regno Draconis filiam quoque ipsius accepisse vxorem dicatur.

ἀγαθὸς, ἔχων ἵππον ποδῶκυν, καὶ τινας λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τῶν Καδμείων, νυκτὸς ἀπιὼν ἐπὶ τὸ ὄρος, ἀπέκτεινε τὴν Σφίγγα. Τούτων οὕτω συμβάντων, ὁ μῦθος ἐπιτηδεύθη.

Κεφ. η. 8.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΩΠΕΚΟΣ.

Φασὶ περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος, ὡς ἁρπάζουσα τοὺς Καδμείους κατήσθιεν. ἔςι δὲ εὔηθες· οὐ γὰρ ἄλλο τι ζῶον, ὃ δύναται ἁρπάσαι ἄνθρωπον, καὶ φέρειν, χερσαῖον ὄν. ἀλώπηξ δὲ μικρόν ἐςι ζῶον, καὶ ἀσθενές. ἐγένετο δέ τι τοιοῦτον. ἀνὴρ Θηβαῖος καλὸς κἀγαθὸς, ἐκαλεῖτο Αλώπηξ, ὃς ἦν πανοῦργος. οὗτος συνέσει πάντας ἀνθρώπους ἐνίκα. δεδιὼς δὲ ὁ βασιλεὺς, μὴ ἐπιβουλεύσῃ αὐτῷ, ἐξελαύνει αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως. συναγαγὼν δὲ ἐκεῖνος πολὺν ςρατὸν, καὶ ἄλ-

λους μισθοφόρους, τὸν καλούμενον λόφον Τευμήσιον κατέλαβεν. ὅθεν ἐκπηδῶν, ἐσύλα τοὺς Θηβαίους. ἔλεγον δὲ οἱ ἄνθρωποι, Αλώπηξ ἡμᾶς κατατρέχων ὑποχωρεῖ. ἀφικνεῖται δὲ ἀνὴρ Κέφαλος ὀνόματι, τὸ γένος Αθηναῖος, πολὺν ἔχων στρατὸν, ἐπίκουρος τοῖς Θηβαίοις. οὗτος τόν τε Αλώπεκα ἀπέκτεινε, καὶ τὸν στρατὸν ἐξήλασεν ἐκ τοῦ τόπου.

Κεφ. θ. 9.

ΠΕΡΙ ΝΙΟΒΗΣ.

Φασὶν, ὡς Νιόβη ζῶσα λίθος ἐγένετο ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων. ὅς τις δὲ πείθεται, ἐκ λίθου γενέσθαι ἄνθρωπον, ἢ ἐξ ἀνθρώπων λίθον, εὐήθης ἐστί. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Νιόβη, ἀποθανόντων τῶν ἑαυτῆς παίδων, ποιήσασα ἑαυτῇ εἰκόνα λιθίνην, ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων. καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα αὐτὴν, οἵα καὶ λέγεται.

Κεφ.

Κεφ. ι. 10.

ΠΕΡΙ ΛΥΓΚΕΩΣ.

subterranea

Λυγκέα λέγουσιν, ὡς τὰ ὑπὸ γῆν ἑώρα. τοῦτο δὲ ψεῦδος. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Λυγκεὺς πρῶτος ἤρξατο μεταλλεύειν χαλκὸν, καὶ ἄργυρον, καὶ τὰ λοιπά· ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους καταφέρων ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐπὶ τοῦ τόπου. αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν, καὶ τὸν σίδηρον. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ, καὶ καταδύνων, ἀργύριον ἀναφέρει.

Κεφ. ια. 11.

ΠΕΡΙ ΚΑΙΝΕΩΣ.

Καινέα φασὶν, ὅτι ἄτρωτος ἦν· ὃς δ' ὑπολαμβάνει ἄτρωτον ἀπὸ σιδήρου ἄνθρωπον, εὐήθης ἐςίν. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως.

Καινεὺς ἦν ἀνὴρ Θετταλὸς τῷ γένει, ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ καὶ ἐπιστήμων τοῦ μάχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐν πολλαῖς μάχαις, οὐδέποτε ἐτρώθη, οὔτε Λαπίθαις συμμαχῶν πρὸς τῶν Κενταύρων, ἀπέθανεν, ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτὸν μόνον κατέχωσαν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. ἔλεγον οὖν οἱ Λαπίθαι, ἀνελόμενοι τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, καὶ εὑρόντες μὴ τετρωμένον τὸ σῶμα, Καινεὺς τόν γε ἄλλον βίον ἄτρωτος ἦν, καὶ ἀπέθανεν ἄτρωτος.

Κεφ. βι. ιζ.

ΠΕΡΙ ΚΥΚΝΟΥ.

Ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ Κύκνου τοῦ ἐν Κολώναις. καὶ γὰρ ἐκεῖνόν φασιν, ὅτι ἄτρωτος ἦν. καὶ αὐτὸς ἦν αἰχμητὴς, καὶ ἐπιστήμων μάχης. ἐν δὲ Τροίᾳ ὑπ' Ἀχιλλέως λίθῳ πληγεὶς, οὐκ ἐτρώθη. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι,

θρωποι, ὁρῶντες τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, ὅτι ἄτρωτος ἦν καὶ αὐτός. οὕτω κἀκεῖνος ἄτρωτος ἐκλήθη. κατηγορεῖ δὲ τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐμοὶ συμμαρτυρεῖ Αιας ὁ Τελαμώνιος. καὶ γὰρ κἀκεῖνος ἐλέγετο ἄτρωτος, ἀναιρεθεὶς ξίφει ὑφ' ἑαυτοῦ.

Κεφ. ιγ. 13.

ΠΕΡΙ ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΟΥ.

Φασὶν, ὅτι Μίνως Δαίδαλον καὶ Ικαρον καθεῖρξε διά τινα αἰτίαν, ὑπ' αὐτοῦ ὄντας. *) Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσθέτας, ἐξέπτη μετὰ τοῦ Ικάρου. νοῆσαι δὲ ἄνθρωπον πετόμενον ἀμήχανον, καὶ ταῦτα πτέρυγας ἔχοντα ὑποθέτας. τὸ οὖν λεγόμε-

*) Excusi adhuc legerunt υἱοὺς αὐτοῦ ὄντας. quod quum consensus veterum historicorum refellat, ex coniectura edendum leui mutatione curauimus ὑπ' αὐτοῦ ὄντας.

γόμενον ἦν τοιοῦτον. Δαίδαλος ὢν ἐν εἱρκτῇ, καθεὶς ἑαυτὸν διὰ θυρίδος, καὶ σκαφίδι ἐμβὰς, εἰς θάλασσαν ἀπήει. αἰσθόμενος δὲ ὁ Μίνως, πέμπει πλοῖα διώξοντα. ὡς ᾔσθοντο δὲ Ἰκαρός τε καὶ Δαίδαλος διωκόμενοι, ἀνέμου λάβρου καὶ σφοδροῦ ὄντος, πετώμενοι, ἤγουν πλέοντες, ἐν τῷ πελάγει περιτρέπονται. καὶ ὁ μὲν Δαίδαλος σώζεται εἰς τὴν γῆν· ὁ δὲ Ἴκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει. ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη. ἐκβληθεὶς δὲ ὁ Ἴκαρος ὑπὸ τῶν κυμάτων, παρὰ τοῦ πατρὸς ἐτάφη.

Κεφ. ιδ. 14.

ΠΕΡΙ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ ΚΑΙ ΜΗΛΑΝΙΩΝΟΣ.

Λέγουσι περὶ Αταλάντης καὶ Μηλανίωνος, ὡς ἡ μὲν ἐγένετο λέαινα, ὁ δὲ λέων. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔνι τοιοῦτον. Αταλάντη

καὶ

καὶ Μηλανίων ἐκυνήγουν. ἀναπείθει δὲ τὴν κόρην Μηλανίων, μιγῆναι αὐτῷ εἰσέρχεται δὲ εἴς τι σπήλαιον μιχθησόμενος. ἦν δὲ ἐν τῷ ἄντρῳ ἐυνὴ λέοντος καὶ λεαίνης. οἳ δὲ ἀκούσαντες φωνῆς, ἐξελθόντες ἀναιροῦσι τοὺς περὶ Αταλάντην. μετὰ δὲ χρόνον, τῆς λεαίνης καὶ τοῦ λέοντος ἐξελθόντων, οἱ κυνηγετοῦντες σὺν Μηλανίωνι, εἰς ταῦτα τὰ ζῶα ἔδοξαν αὐτοὺς μεταβεβλῆσθαι. εἰσβάλλοντες οὖν εἰς τὴν πόλιν, διεφήμιζον, ὡς οἱ περὶ Αταλάντην, καὶ Μηλανίωνα, εἰς λέοντας μετεβλήθησαν.

Κεφ. ιε. 15

ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥΣ.

Καὶ ὁ περὶ Καλλισοῦς λόγος τοιοῦτος, ὡς κυνηγετοῦσα ἄρκτος ἐγένετο. ἐγὼ δέ φημι, καὶ ταύτην εἰς ὄρος καταντήσασαν,

ὅπου ἐτύγχανεν ἄρκτος, θηρεύουσαν καταβρωθῆναι. τοὺς δὲ κυνηγετοῦντας, ἰδόντας μὲν αὐτὴν εἰσελθοῦσαν, ἐπὶ τὴν τῆς ἄρκτου κοίτην, μηκέτι δὲ ἐξερχομένην, εἰπεῖν, ὡς ἡ κόρη ἄρκτος ἐγένετο.

Κεφ. ις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Φασὶν, Εὐρώπην τοῦ Φοίνικος ἐπὶ ταύρου ὀχουμένην διὰ τῆς θαλάττης ἐκ Τύρου εἰς Κρήτην ἀφικέσθαι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὔτε ταῦρον, οὔθ᾽ ἵππον τοσοῦτον πέλαγος διανύσαι δύνασθαι· οὔτε κόρην ἐπὶ ταῦρον ἄγριον ἀναβῆναι· ὁ δὲ ζεὺς, εἰ ἐβούλετο Εὐρώπην εἰς Κρήτην ἐλθεῖν, εὗρεν ἂν αὐτῆς ἑτέραν πορείαν καλλίονα. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. ἀνὴρ Κνώσιος, ὀνόματι Ταῦρος, ἐπολέμει τῇ Τυρηνίῳ χώρᾳ. τελευταῖον δὲ ἐκ Τύρου ἥρπασεν ἄλλας τε κόρας, ἄλλα δὴ καὶ

τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, Ευρώπην. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Ευρώπην τὴν τοῦ βασιλέως ταῦρος ἔχων ᾤχετο. τούτου δὲ γενομένου, προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

Κεφ. ιζ. 17.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΥΡΕΙΟΥ ΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ.

Φασὶν, ὡς Αχαιοὶ ἐν ξυλίνῳ ἵππῳ κατεπόρθησαν τὴν Ιλιον. ἔςι δὲ μυθώδης ἄγαν ὁ λόγος. ἡ δὲ ἀλήθειά ἐςιν αὕτη. Ιππον κατεσκέυασαν ξύλινον, πρὸς μέγεθος μετεωρότερον τῶν πυλῶν, ὅπως μὴ ἑλκόμενος εἰσέλθῃ, ἀλλ' ὑπερέχῃ τῷ μεγέθει. οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐκάθηντο ἐν κλοίῳ χωρίῳ περὶ τὴν πόλιν, ὃ Αργείων λόχος ἐκαλεῖτο μέχρι τοῦ νῦν. αὐτόμολος δὲ ἐλθὼν ὁ Σίνων εἰς Ιλιον, Φράζει τοῖς Ιλιεῦσιν, εἰσαγαγεῖν τὸν ἵππον, προσθεὶς καὶ τὸ μὴ εἰσελθεῖν τους Ελληνας.

οὐ ὑπακούσαντες οἱ Τρῶες, καὶ τὰς πύλας καθελόντες, εἰσάγουσι τὸν ἵππον. ἐυωχουμένων δ' ἀυτῶν, ἐπεισέρχονται οἱ Ελληνες. καὶ οὕτως ἑάλω ἡ Τροία.

Κεφ. ιη. ιθ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΟΛΟΥ.

Λέγουσιν, ὅτι Αιολος ἦν κυριεύων τῶν πνευμάτων, ὅς τις ἔδωκεν Οδυσσεῖ τοὺς ἀνέμους ἐν ἀσκῷ. Περὶ δέ τούτου, ὡς οὐχ' οἷόν τε, δῆλον εἶναι πᾶσιν οἶμαι. εἰκὸς δὲ ἀστρολόγον γενόμενον Αιολον, φράσαι Οδυσσεῖ τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἐπιτολαί τινες ἀνέμων γενήσονται. φασὶ δὲ, ὅτι καὶ χαλκοῦν τεῖχος τῇ πόλει ἀυτοῦ περιεβέβλητο, ὅπέρ ἐστι ψευδές. ὁπλίτας γὰρ, ὡς οἶμαι, εἶχε, τὴν πόλιν ἀυτοῦ φυλάττοντας.

Κεφ.

Κεφ. ιθ. 19.

ΠΕΡΙ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ.

Λέγουσιν, ὅτι γυναῖκές τινες ἦσαν αἱ Εσπερίδες. Ταύταις δὲ ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέας, ἣν ἐφύλασσε δράκων. ἐφ᾽ ἃ μῆλα καὶ Ηρακλῆς ἐςρατεύσατο. ἔχει δὲ ἡ ἀλήθεια ὧδε. Εσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς ᾤκει ἐν τῇ Καρίᾳ, καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἳ ἐκαλοῦντο Εσπερίδες. τούτῳ δὲ ἦσαν οἶς καλαὶ, καὶ ἔγκαρποι. οἷαι καὶ νῦν αἱ ἐν Μιλήτῳ. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὀνομάζονται χρυσαῖ. κάλλιςον γὰρ ὁ χρυσός. ἦσαν δὲ ἐκεῖναι κάλλιςαι. Μῆλα δὲ καλεῖται τὰ πρόβατα. ἅπερ ἰδὼν ὁ Ηρακλῆς βοσκόμενα παρὰ τῇ θαλάσσῃ, περιελάσας ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν, καὶ τὸν ποιμένα αὐτῶν, ὀνόματι Δράκοντα, εἰσήγαγεν εἰς οἶκον, οὐκέτι ζῶντος τοῦ Εσπέρου, ἀλλὰ τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔλεγον

γον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ἐθεασάμεθα χρυσᾶ μῆλα, ἃ Ηρακλῆς ἤγαγεν ἐξ Εσπερίδων, τὸν φύλακα ἀποκτείνας δράκοντα. καὶ ἔνθεν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

Κεφ. κ. το.

ΠΕΡΙ ΚΟΤΤΟΥ ΚΑΙ ΒΡΙΑΡΕΩΣ.

Φασὶν οὖν περὶ τούτων, ὡς ἔσχον ἑκατὸν χεῖρας, ἄνδρες ὄντες. πῶς δὲ οὐκ εὔηθες τὸ τοιοῦτον; τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως. τῇ πόλει ὄνομα Εκατονταχειρία, ἐν ᾗ ᾤκουν. ἦν δὲ πόλις τῆς νῦν καλουμένης Ορεςιάδος. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Κόττος, καὶ Βριάρεως, καὶ Γύγης, οἱ Εκατοντάχειρες, βοηθήσαντες τοῖς θεοῖς, αὐτοὶ ἐξήλασαν τοὺς Τιτᾶνας ἐκ τοῦ Ολύμπου.

Κεφ. κα. 21.

ΠΕΡΙ ΣΚΥΛΛΗΣ.

Λέγουσι περὶ Σκύλλης, ὡς ἦν ἐν Τυῤῥηνίᾳ θηρίον τι, γυνὴ μὲν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, κυνῶν δὲ ἐντεῦθεν αὐτῇ προσπεφύκασι κεφαλαί. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, ὄφεως. τοιαύτην δὲ φύσιν ἐννοεῖν, πολὺ εὔηθες. ἡ δὲ ἀλήθεια αὕτη. Τυῤῥηνῶν νῆες ἦσαν, αἳ ἐλῄζοντο τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας, καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον. ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχεῖα, τὸ δὲ *) ὄνομα Σκύλλα. αὕτη ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα, πολλάκις εἰργάζετο βρῶμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς πολύς. ταύτην τὴν ναῦν Οδυσσεὺς φορῷ, καὶ λαύρῳ

*) τὸ δὲ edidimus, pro quo vulgati antea τότε habebant.

λαύρῳ πνεύματι χρησάμενος, διέφυγε. διηγήσατο δὲ ἐν Κορκύρᾳ τῷ Αλκινόῳ, πῶς ἐδιώχθη, καὶ πῶς ἐξέφυγε, καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ πλοίου. ἀφ' ὧν προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

Κεφ. κβ. 22.

ΠΕΡΙ ΔΑΙΔΑΛΟΥ.

Λέγουσι περὶ Δαιδάλου, ὡς ἀγάλματα κατεσκεύαζε δι' ἑαυτῶν πορευόμενα. τὸ δὲ ἀνδριάντα δι' αὐτοῦ βαδίζειν ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ ἔμοι γε. τὸ δὲ ἀληθὲς τοιοῦτον. οἱ τότε ἀνδριαντοποιοὶ καὶ ἀγαλματοποιοὶ κατεσκεύαζον ἀνδριάντας, συμπεφυκότας ἔχοντας καὶ τοὺς πόδας. Δαίδαλος δὲ πρῶτος ἐποίει διαβεβηκότας τὸν ἕνα πόδα. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἔλεγον ὁδοιποροῦν τοῦτο τὸ ἄγαλμα, ὃ εἰργάσατο Δαίδαλος, ἀλλ' οὐχὶ ἑστηκός· ὡς καὶ νῦν λέγομεν, Εισὶ δὲ καὶ μα-

χόμενοι

χόμενοι ἄνδρες γεγραμμένοι, καὶ τρέχοντες ἵπποι, καὶ χειμαζομένη ναῦς.

Κεφ. κγ. 23.

ΠΕΡΙ ΦΙΝΕΩΣ.

Ἱστοροῦσι περὶ Φινέως, ὡς διέφθειρον αἱ ἅρπυιαι τὸν βίον αὐτοῦ. δοκοῦσι δὲ ἔνιοι, θηρία καὶ πετεινὰ (volatilla) εἶναι ταῦτα, ἁρπάζοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ Φινέως τὸ δεῖπνον. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτω. Φινεὺς ἦν Παιονίας βασιλεύς. γέροντα δὲ αὐτὸν ὄντα ἡ ὄψις ἀπέλειπεν, οἵτε ἄῤῥενες παῖδες ἀπέθανον. θυγατέρες δὲ ἦσαν αὐτῷ Πυρία, καὶ Ερασία, αἵτινες τὸν τοῦ πατρὸς βίον διέφθειρον. ἔλεγον οὖν οἱ πολῖται, Δύστηνος (miser) ὁ Φινεὺς, ὅτι αἱ Αρπυιαι τὸν βίον αὐτοῦ διαφθείρουσιν. οἰκτείραντες δὲ αὐτὸν, Ζῆθος καὶ Κάλαϊς ἀστυγείτονες αὐτῷ, Βορέου παῖδες, ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου, βοηθήσαντες αὐτῷ, τὰς θυγατέρας

ἐξήλασαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὰ χρήματα συναθροίσαντες, ἐπίτροπόν τινα κατέστησαν τῶν Θρακῶν.

Κεφ. κδ.

ΠΕΡΙ ΜΗΤΡΑΣ.

Περὶ Μήτρας τῆς Ερισίχθονός φασιν, ὡς, ὁπότε βούλοιτο, ἀλλάσσειν τὴν ἰδέαν. ὁ δὲ μῦθος καταγέλαστος. πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κόρης γενέσθαι βοῦν, καὶ αὖθις κύνα, ἢ ὄρνεον; τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Ερισίχθων ἦν ἀνὴρ Θετταλὸς, καὶ διαφθείρας τὰ χρήματα, πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτηρ αὐτῷ καλὴ, καὶ ὡραία, Μήτρα τὸ ὄνομα. ὅς τις δὲ εἶδεν αὐτὴν, ἤρα ταύτης. ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο. ἐδίδοσαν δὲ οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ βοῦς, τινὲς δὲ πρόβατα, ἢ ὅ, τι ἂν ἐθέλοι ἡ Μήτρα. ἔλεγον δὲ οἱ Θετ-

ταλοι,

ταλοί, ὁρῶντες ἀθροιζόμενον τῷ Ερισίχθονι τὸν βίον, ὅτι ἐγένετο ἐκ Μήτρας αὐτῷ καὶ ἵππος, καὶ βοῦς, καὶ τἄλλα· ἀφ' ὧν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

Κεφ. κε. 25.

ΠΕΡΙ ΓΗΡΥΟΝΟΥ.

Γηρυόνην φασίν. ὅτι τρικέφαλος ἐγένετο. ἀδύνατον δὲ σῶμα τρεῖς κεφαλὰς ἔχειν. ἦν δὲ τοιόνδε τοῦτο. πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, Τρικαρηνία καλουμένη. ἦν δὲ Γηρυόνης ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις ὀνομαστὸς, πλούτῳ τε καὶ ἄλλοις διαφέρων· εἶχε δὲ καὶ βοῶν ἀγέλην θαυμαστὴν, ἐφ' ἣν ἐλθὼν Ηρακλῆς, ἀντιποιούμενον Γηρυόνην ἔκτεινεν, οἱ δὲ θεώμενοι περιελαυνομένας τὰς βοῦς ἐθαύμαζον. ἦσαν γὰρ τὸ μὲν μέγεθος μικραὶ, ἀπὸ δὲ κεφαλῆς ἐπὶ τῇ ὀσφύϊ μικραὶ καὶ

σιμαὶ, κέρατα οὐκ ἔχουσαι, ὅσαι δὲ μακρὰ καὶ πλατέα. πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν ἔλεγόν τινες, Ἡρακλῆς ταύτας περιήλασεν, οὔσας Γηρυόνου τοῦ Τρικαρήνου. τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λεγομένου ὑπέλαβον αὐτὸν τρεῖς ἔχειν κεφαλάς.

Κεφ. κϛ. 26.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΣΥΦΟΥ.

Φασὶν, ὅτι καὶ οὗτος κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἵππων, ἀγνοοῦντες, ὅτι ἱπποτροφῶν, καὶ τῶν οἰκείων οὐδενὸς ἐπιμελούμενος, καὶ μεγάλας δαπάνας ποιούμενος, ἐπετρίβη, καὶ ἀπέλιπεν αὐτὸν ὁ βίος.

Κεφ. κζ. 27.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΥ ΓΛΑΥΚΟΥ ΤΟΥ ΜΙΝΩΟΣ.

Καὶ οὗτος ὁ μῦθος παγγέλοιος, ὡς δὴ τοῦ Γλαύκου ἀποθανόντος ἐπὶ τῷ μέλιτι, ὁ Μί-

ὁ Μίνως ἐν τῷ τύμβῳ κατώρυξε τὸν τοῦ Κοιράνου Πολύειδον, ὃς ἦν ἐκ τοῦ Αργους ὃς ἰδὼν δράκοντα ἑτέρῳ δράκοντι πόαν ἐπιθέντα τεθνεῶτι, καὶ ἀναςήσαντα αὐτὸν, καὶ οὗτος τὸ αὐτὸ ποιήσας, *) τὸν Γλαῦκον ἀνέςησεν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ἐγένετο δὲ τοιόν δέ τι. Γλαῦκος πιῶν μέλι ἐταράχθη. χολῆς δὲ αὐτῷ πλείονος κινηθείσης, ἐλειποθύμησεν ὁ Γλαῦκος. ἀφίκοντο δ' οὖν οἵ τε δὴ ἄλλοι ἰατροὶ, ἅτε δὴ χρήματα ληψόμενοι, ἀλλὰ δὴ καὶ Πολύειδος. ὃς ἰδὼν τὴν πόαν, ἣν ἔμαθε παρά τινος ἰατροῦ, ᾧ ὄνομα ἦν Δράκων, καὶ ταύτῃ τῇ βοτάνῃ χρησάμενος, ὑγιᾶ ἐποίησε τὸν Γγαῦκον. ἔλεγον οὖν τινες, ὅτι Πολύειδος τὸν Γλαῦκον, ὑπὸ μέλιτος θανόντα, ἀνέςησεν.

*) Omisimus praepositionem εἰς, vocibus τὸν γλαῦκον ad verbum ἀνέςησεν, non vero, vt vulgo, ad participium ποιήσας relatis.

Κεφ. κη.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΟΥ ΤΟΥ ΘΑΛΑΤΤΙΟΥ.

Αιδεται, ὅτι καὶ οὗτος ὁ Γλαῦκος πόαν φαγών ποτε, ἀθάνατος ἐγένετο, καὶ νῦν ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκεῖ. τὸ δὲ τῇ πόᾳ ταύτῃ μόνον Γλαῦκον ἐντυχεῖν, καὶ λίαν ἔνιγε εὔηθες, τό, τε ἄνθρωπον ἐν θαλάττῃ, ἢ ἄλλο τι τῶν χερσαίων ζῆν. ἔχει δὲ τὸ ἀληθὲς οὕτω. Γλαῦκος ἦν ἀνὴρ ἁλιεὺς, Ανθηδόνιος τὸ γένος. ἦν δὲ κολυμβητὴς, ἐν τούτῳ ὑπερφέρων πάντων κολυμβητῶν. κολυμβητῶν δὲ τῶν ἐν τῇ πόλει, ὁρώντων αὐτὸν ἐν τῷ λιμένι, *) αὐτὸς διακολυμβήσας εἴς τινα τόπον,

*) Antea hoc ordine legebatur, κολυμβῶντος, vel, vt TOLLIVS maluerat, κολυμβῶντα δὲ ἐν τῷ λιμένι, ὁρώντων αὐτὸν τῶν ἐν τῇ πόλει κ. τ. λ. Nos praeter ordinem verborum nihil ex coniectura mutauimus, quia codex a TOLLIO vſurpatus diſerte legit primam vocem κολυμβητῶν.

πον, καὶ μὴ ὀφθεὶς τοῖς οἰκείοις, ἐπὶ ἡμέρας ἱκανὰς, διακολυμβήσας πάλιν, ὤφθη αὐτοῖς. πυνθανομένων δὲ τῶν οἰκείων, ποῦ διέτριβεν, αὐτὸς ψευδόμενος ἔφη, ἐν τῇ θαλάττῃ. καὶ συγκλείων εἰς αὐτὸν ἰχθύας, ὁπότε χειμὼν γένοιτο, καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἁλιέων ἰχθῦς δύναιτο λαμβάνειν, καὶ ἔλεγε τοῖς πολίταις, τίνας βούλοιντο τῶν ἰχθύων ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς. καὶ κομίζων, οὓς ἂν ἤθελον, Γλαῦκος Θαλάσσιος ἐκλήθη. καὶ περιτυχὼν θηρίῳ θαλαττίῳ ἀπώλετο. μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάττης, ἐμύθευσαν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ, κἀκεῖ μένει.

Κεφ. κθ. 29.

ΠΕΡΙ ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΟΥ.

Φασὶν, ὅτι Βελλεροφόντην ὑπόπτερος ἵππος Πήγασος ἔφερεν. ἐμοὶ δὲ ἵππον οὐ-

δέποτε δοκεῖ δύνασθαι ἵπτασθαι, οὐδ᾽ εἰ πάντα τὰ πτηνῶν πτερὰ λάβῃ. εἰ γάρ ποτε τοιοῦτον ζῶον ἦν, καὶ νῦν εἴη. τοῦτον δέ φασι καὶ τὴν Ἀμισοδάρου Χίμαιραν ἀνελεῖν. ἦν δὲ ἡ Χίμαιρα, ὥς φασι, ἔμπροσθεν μὲν λέων, ὄπισθεν δὲ δράκων, μέσῃ δὲ χίμαιρα. ἔνιοι δὲ δοκοῦσι τοιοῦτον γενέσθαι θηρίον τρεῖς ἔχον κεφαλάς. ἀδύνατον δὲ ὄφιν καὶ λέοντα καὶ αἶγα ὁμοίᾳ τροφῇ χρῆσθαι. καὶ τὸ θνητὴν ἔχον φύσιν πῦρ ἀποπνέειν εὔηθες. ποίαις δὲ τῶν κεφαλῶν τὸ σῶμα ἐπηκολούθει; τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Βελλεροφόντης ἦν Φρύγιος ἀνὴρ, τὸ γένος Κορίνθιος, καλὸς καὶ ἀγαθός. ὃς πλοῖον κατασκευάσας μακρὸν, ἐληΐζετο τὰ παραθαλάσσια χωρία. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος, ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν πλοίων ὄνομα ἔχει. μᾶλλον δὲ δοκεῖ πλοίῳ ἢ ἵππῳ ὄνομα εἶναι Πήγασος. βασιλεὺς

λεὺς δὲ Αμισόδαρος ᾤκει ἐπὶ τῷ Ξάνθῳ ποταμῷ. ὄρος δὲ ἦν ὑψηλὸν ὑπ' αὐτῷ, ᾧ ὄνομα Τελμισσός. πρὸς ὃ δὴ ὄρος προβάσεις εἰσὶ δύο ἔμπροσθεν ἐκ πόλεως τῆς Ξανθίων, τρίτη δὲ ὄπισθεν τῆς Καρίας, τὰ δ' ἄλλα κρημνός. ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τῆς γῆς μέγα, ἐξ οὗ δὴ καὶ πῦρ ἀναφέρεται. ἐπὶ τούτοις δέ ἐστιν ἕτερον ὄρος, ᾧ ὄνομα Χίμαιρα. τότε δὲ, ὡς λέγουσιν οἱ προσχώριοι, ἦν οἰκῶν λέων κατὰ τὴν πρόσθεν μὲν πρόβασιν, κατὰ δὲ τὴν ὄπισθεν, δράκων. οἳ δὴ καὶ ἔσινον τοὺς νομέας, καὶ τοὺς ὑλοτόμους. τότε τὴ καὶ Βελλεροφόντης ἐλθὼν, τὸ ὄρος ἐνέπρησε, καὶ ἡ Τελμισσὸς κατεκάη, καὶ τὰ θηρία ἀπώλετο. ἔλεγον οὖν οἱ προσχώριοι, Βελλεροφόντης ἀφικόμενος μετὰ Πηγάσου, τὴν Αμισοδάρου Χίμαιραν ἀπώλεσε. τούτου δὲ γεγονότος, προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

Κεφ. λ. 30,

ΠΕΡΙ ΠΕΛΟΠΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΠΠΩΝ.

Φασὶν, ὅτι Πέλωψ ἦλθεν, ἔχων ἵππους ὑποπτέρους, εἰς Πίσσαν, μνηϛευσόμενος Ιπποδάμειαν τὴν Οινομάου θυγατέρα. ἐγὼ δὲ τὰ αὐτὰ λέγω καὶ περὶ τοῦ Πέλοπος, ἅπερ καὶ περὶ τοῦ Πηγάσου. εἰ γὰρ Οινόμαος ᾔδει ὑποπτέρους ὄντας τοὺς τοῦ Πέλοπος ἵππους, οὐκ ἂν δὴ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἔδωκεν ἐπὶ τὸ ἅρμα αὐτοῦ ἀναβιβάσαι. ῥητέον οὖν, ὅτι Πέλωψ ἦλθεν ἔχων πλοῖον. ἐγέγραπτο δὲ ἐπὶ τοῦ πλοίου, Ιπποι ὑπόπτεροι. ἁρπάσας δὲ τὴν κόρην, ᾤχετο φεύγων. ἀφ᾽ οὗ ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

Κεφ. λα. 31.

ΠΕΡΙ ΦΡΙΞΟΥ ΚΑΙ ΕΛΛΗΣ.

Ιϛοροῦσιν, ὡς ὁ κριὸς αὐτῷ προὔλεγεν, ὅτι

ὁ πατὴρ αὐτὸν μέλλει θύειν. καὶ λαβὼν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ἀναβάς τε ἐπ' αὐτὸν σὺν αὐτῇ, διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκοντο εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. ὅπερ ἐστὶ δύσπιστον, τὸ ὡς πλοῖον τὸν κριὸν διανήχεσθαι, καὶ ταῦτα βαστάζοντα δύο ἀνθρώπους. καὶ ποῦ τὰ σιτία, καὶ ποτὰ, καὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκείνων; οὐ γὰρ δή που ἄσιτοι τοσοῦτον χρόνον διέμειναν. εἶτα Φρίξος τὸν τὴν σωτηρίαν αὐτῷ φράσαντα κριὸν, καὶ διασώσαντα σφάξας, καὶ τὸ δέρμα ἀποδείρας ἔδωκεν ἔδνον Αἰήτῃ. ὁ δὲ ἔδωκε τὴν ἑαυτοῦ θηγατέρα. *) ὁ δὲ Αἰήτης τῶν Κόλχων τότε ἐβασίλευεν. ὅρα δὲ, τότε πῶς καὶ τὰ δέρματα σπάνια ἦν, ὡς τὸν βασιλέα ἔδνον ἰδίας θυγατρὸς τὸ κώδιον λαβεῖν.

 οὕτω

*) Sic nos edidimus, pro τῆς ἑαυτοῦ. θυγατρὸς, quod non solum HYGINUS, sed et sequentia confirmant, non refragante GALE.

οὕτω τοῦ μηδενὸς ἀξίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐνόμιζεν. ἤδη δέ τινες, ἵνα τὸν γέλων ἐκφύγωσι, χρυσοῦν φασιν εἶναι τὸ δέρμα τουτί. εἰ χρυσοῦν τὸ δέρμα ἦν, οὐκ ἐχρῆν τὸν βασιλέα λαβεῖν παρὰ ἀνδρὸς ξένου. λέγεται δὲ, ὅτι καὶ Ἰάσων ἐπὶ τὸ κώδιον τοῦτο τὴν Ἀργὼ ἔςειλε, καὶ τοὺς ἀρίςους τῶν Ἑλλήνων. ἀλλ' οὐδ' ὁ Φρίξος οὕτως ἀχάριςος ἦν, ὥστε τὸν εὐεργέτην ἀνελεῖν· οὔτ' εἰ σμαράγδιον ἦν τὸ κώδιον, ἔδραμεν ἂν ἡ Ἀργὼ ἐπ' αὐτό. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Ἀθάμας ὁ τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἕλληνος, ἐβασίλευσε τῆς Φθίας. ἦν δὲ αὐτῷ ἀνὴρ ἐπίτροπος τῶν πραγμάτων, ὃν μάλιςα πιςὸν ἡγεῖτο, ὀνόματι Κριός. ὃς, αἰσθόμενος τὸν Ἀθάμαντα ἀποκτεῖναι ἐθέλοντα τὸν Φρίξον, δηλοῖ τοῦτο τῷ Φρίξῳ. ὁ δὲ Φρίξος κατεσκεύασε ναῦν, καὶ ἐνέθετο ἐν αὐτῇ χρήματα πάμπολλα, ἐν ᾗ νηὶ καὶ ἡ

μήτηρ

μήτηρ Πέλοπος. ὄνομα δὲ αὐτῇ Ηώς. καὶ ἄυτη ἐκ τῶν αὐτῆς χρημάτων εἰκόνα ποιησαμένη χρυσῆν ἐνέθετο. σὺν τοῖς χρήμασι γοῦν καὶ Φρίξον, καὶ Ελλην ὁ Κριὸς ἐν ταύτῃ ἐνθεὶς, ᾤχετο ἀπιών. ἡ μὲν οὖν Ελλη κατὰ τὸν πλοῦν ἀσθενήσασα, ἀπέθανεν. ἐξ ἧς καὶ Ελλήσποντος ἐκλήθη. αὐτοὶ δὲ ἀφικόμενοι εἰς τοὺς Κόλχους κατοικοῦσιν ἐκεῖ, καὶ γαμεῖ Φρίξος τὴν τοῦ πᾶν Κόλχων βασιλέως θυγατέρα Αιήτου, δοὺς ἕδνα τούτῳ τὴν χρυσῆν εἰκόνα τῆς Ηοῦς, ἀλλ᾽ οὐχὶ δέρμα κριοῦ. οὕτως ἡ ἀλήθεια ἔχει.

Κεφ. λβ. 32.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΦΟΡΚΥΝΟΣ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ.

Καὶ περὶ τούτων πολὺ γελοιότερος φέρεται λόγος, ὡς ὁ Φόρκυν εἶχε θυγατέρας τρεῖς, αἵτινες ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσαι, ἀνὰ

μέρος

μέρος ἐχρῶντο. τοῦτον *) δὲ, ἡ χρωμένη, ἐνετίθει αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτως ἔβλεπε. καὶ μιᾶς αὐτῶν τῇ ἑτέρᾳ ἀποδιδούσης τὸν ὀφθαλμὸν, ἔβλεπον πᾶσαι. ἐλθὼν δ' ὁ Περσεὺς ὀπίσω αὐτῶν ἐν ἠρεμαίῳ βαδίσματι, κρατήσας τὴν κατέχουσαν τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ τὸ ξίφος γυμνώσας, φησὶ δεῖξαι αὐτῷ τὴν Γοργόνα. ἐὰν δὲ μὴ φράσωσιν, ἀποκτεῖναι αὐτάς. αἱ φοβούμεναι φράζουσι. ὁ δὲ ἀποταμὼν τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, εἰς ἀέρα ἦλθε. καὶ δείξας ταύτην τῷ Πολυδέκτῃ, λίθινον τοῦτον ἐποίησε. καὶ τοῦτο δὲ γελοιότερον, τὸ, ἄνδρα ζῶντα, νεκροῦ κεφαλὴν ἰδόν-

*) Quoniam codices nonnulli, teſtibus TOLLIO et GALE pro τούτῳ, quod vulgati exhibent, legunt τούτων, nos exigua varietate iam damus τοῦτον, et ad ſequens pronomen αὐτὸν more Auctori noſtro perquam familiari referimus.

ἰδόντα, ἀπολιθωθῆναι. τίς γὰρ δύναμις τοῦ νεκροῦ; ἐγένετο δὲ τοιοῦτόν τι. Φόρκυν ἦν ἀνὴρ Κυρηναῖος. οἱ δὲ Κυρηναῖοι κατὰ γένος μέν εἰσιν Αἰθίοπες· οἰκοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κυρήνην, ἔξω οὖσαν τῶν Ηρακλείων ϛηλῶν. ἄρουσι δὲ Λιβύην περὶ τὸν Αυνονα ποταμὸν, κατὰ Καρχηδόνα· εἰσὶ δὲ σφόδρα χρυσοῖ. οὗτος ὁ Φόρκυν ἐβασίλευσε τῶν νήσων τῶν ἔξω*) Ηρακλείων ϛηλῶν. εἰσὶ δὲ τρεῖς. ποιεῖ δὲ τετράπηχυ ἄγαλμα Αθηνᾶς χρυσοῦν. καλοῦσι δὲ τὴν Αθηνᾶν Κυρηναῖοι Γοργὼ, ὥσπερ τὴν Αρτεμιν Θρᾷκες Βένδειαν, Κρῆτες δὲ Δίκτυναν, Λακεδαιμόνιοι δὲ Ουπιν. ὁ μὲν οὖν Φόρκυν ἀποθνήσκει, πρὶν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναθεῖναι ἄγαλμα. κατέλιπε δὲ κόρας τρεῖς, Σθενὼ, Ευρυάλην, καὶ Μέδου-

*) Has tres voces νήσων τῶν ἔξω ex codice Constantinopolitano recepimus, propterea quod paullo post insularum diserta fit mentio.

Μέδουσαν. αὗται μὲν γήμασθαι οὐδενὶ ἠβουλήθησαν· διελόμεναι δὲ τὴν οὐσίαν, ἑκάστη μιᾶς ἦρχε νήσου. τὴν δὲ Γοργὼ οὔτε ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν αὐταῖς ἐδόκει, οὔτε διελεῖν, ἀλλ' ἐν μέρει κατετίθεντο ἐναλλὰξ θησαυροῦ *) ἑαυταῖς. ἦν δὲ τῷ Φόρκυνι ἑταῖρος, καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ, καὶ αὐτῷ ἐν παντὶ πράγματι ἐχρῶντο, ὥσπερ ὀφθαλμῷ. Περσεὺς δ' ἀνὴρ φυγὰς ἐξ Ἄργους ἐλῄζετο τὰ κατὰ θάλατταν, ἔχων πλοῖα, καὶ ἰσχύν τινα περὶ αὑτόν. πυθόμενος δὲ ταύτην τὴν Γοργόνα βασίλισσαν εἶναι γυναικῶν, καὶ πολύχρυσον μὲν, ὀλίγανδρον, δὲ, πρῶτα μὲν ναυλοχεῖ ἐν τῷ πορθμῷ, καὶ μεταξὺ τῆς Κυρήνης, καὶ τῆς Σάρδεων, διαπλέων τὰ παρὰ

*) Θησαυρὸν in editis mutandum coniecimus in θησαυροῦ, ita quidem, vt pertineat ad voces ἐν μέρει.

ρα τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν, τὸν ὀφθαλμὸν λαμβάνει. οὗτος δὲ *) φράζει αὐτῷ, ὅτι ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχει λαβεῖν παρ᾽ αὐτῶν, εἰ μὴ τὴν Γοργόνα. μηνύει τε αὐτῷ τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ. αὗται οὖν αἱ κόραι, ἐπεὶ οὐκ εἶχον τὸν ὀφθαλμὸν ἐν τῷ μέρει κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον, συνῆεσαν ὁμόσε, καὶ ᾐτιᾶτο ἑτέρα τὴν ἑτέραν. ὁπότε δὲ ἐπηρνοῦντο μὴ ἔχειν, ἐθαύμαζον, τί ἂν εἴη τὸ γεγονός. ἐν τούτῳ προσπλεῖ αὐταῖς ὁ Περσεύς, καί φράζει, ὡς αὐτὸς ἔχει τὸν ὀφθαλμόν· καί φησι, μὴ ἀποδοῦναι αὐταῖς, ἐὰν μὴ φράσωσιν, ὅποι ἐστὶν ἡ Γοργώ. ἐπηπείλει δὲ καὶ προσαποκτενεῖν μὴ εἰπούσαις. ἡ μὲν οὖν Μέδουσα οὐ φράζει δεῖξαι. ἡ δὲ Σθενώ, καὶ Εὐρυάλη

*) Pro ὧν μία iterum ex codice Constantinopolitano damus, οὗτος δὲ, pro quo TOLLIVS maluit, ὃς μέν.

ρυάλη ἔδειξαν. τὴν μὲν οὖν Μέδουσαν ἀποκτείνει, ταῖς δὲ ἄλλαις τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσι. λαβὼν τὴν Γοργόνα κατέκοψεν. ἀπαιτήσας δὲ τριήρη, ἀπέθηκε τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἐπ᾽ αὐτὴν, καὶ τῇ νηὶ ὄνομα ἔθετο Γοργώ. ἐν ταύτῃ δὲ περιπλέων, χρήματα παρὰ τῶν νησιωτῶν εἰσεπράττετο. καὶ τοὺς μὴ διδόντας ἀνῄρει. οὕτω δὴ καὶ τοὺς Σεριφίους ᾔτει, προσπλεύσας ἐκείνοις, χρήματα, καὶ συναγαγόντων αὐτῶν, ὁ Περσεὺς ᾔει πάλιν εἰς τὴν ἀγοράν· οἱ καὶ ἐκλιπόντες τὴν Σέριφον, ᾤχοντο. προσπλεύσας οὖν πάλιν ὁ Περσεὺς περὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν χρημάτων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἀγορὰν, ἄνθρωπον μὲν οὐδένα εὗρε, λίθους δὲ ἀνδρομήκεις. τοῖς οὖν λοιποῖς τῶν νησιωτῶν ἔλεγεν ὁ Περσεὺς, ἐπειδὰν μὴ παρέχον τὰ χρήματα. Ορᾶτε, μὴ ὡς Σερίφιοι τῆς Γοργόνος θεασάμενοι τὴν κε-

φαλὴν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0056-9

φαλὴν, ἀπελιθώθησαν, τοῦτο πάθητε καὶ ὑμεῖς.

Κεφ. λγ. 33.

ΠΕΡΙ ΑΜΑΖΟΝΩΝ.

Περὶ Ἀμαζόνων τάδε λέγουσιν, ὅτι οὐ γυναῖκες ἦσαν, ἀλλ᾽ ἄνδρες βάρβαροι. ἐφόρουν δὲ χιτῶνας ποδήρεις, ὥσπερ αἱ Θρῇσσαι, καὶ τὴν κόμην ἀνεδοῦντο μίτραις. τοὺς δὲ πώγωνας ἐξυρῶντο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκαλοῦντο πρὸς τῶν πολεμίων γυναῖκες. Ἀμάζονες δὲ τὸ γένος μάχεσθαι ἀγαθοὶ ἦσαν. στρατείαν δὲ γυναικὸς οὐδέ ποτε εἰκὸς γενέσθαι· οὐδὲ γὰρ νῦν οὐδαμοῦ.

Κεφ. λδ. 34.

ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ.

Ψευδὴς καὶ ὁ περὶ τοῦ Ὀρφέως μῦθος, ὅτι κιθαρίζοντι αὐτῷ ἐφείπετο τὰ τετρά-

ποδα, καὶ τὰ ὄρνεα, καὶ τὰ δένδρα. δοκεῖ δέ μοι ταῦτα εἶναι. Βάκχαι μανεῖσαι πρόβατα διέσπασαν ἐν τῇ Πιερίᾳ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα βιαίως εἰργάζοντο. τρεπόμεναί τε εἰς τὸ ὄρος, διέτριβον ἐκεῖ τὰς λοιπὰς ἡμέρας. ὡς δὲ ἔμειναν οἱ πολῖται, δεδιότες περὶ τῶν γυναικῶν, καὶ θυγατέρων, μεταπεμψάμενοι τὸν Ορφέα ἐδέοντο μηχανᾶσθαι, ὃν τρόπον καταγάγοι αὐτὰς ἐκ τοῦ ὄρους. ὁ δὲ συνταξάμενος τῷ Διονύσῳ Οργια, κατάγει αὐτὰς βακχευούσας κιθαρίζων. αἱ δὲ νάρθηκας τότε πρῶτον ἔχουσαι, κατέβαινον ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ κλῶνας δένδρων παντοδαπῶν. τοῖς δὲ ἀνθρώποις θαυμαστὰ τότε θεασαμένοις, ἐνεφαίνετο πρῶτον τὰ ξύλα καταγόμενα. καὶ ἔφασαν, ὅτι Ορφεὺς κιθαρίζων ἄγει τὴν ὕλην (silvam) ἐκ τοῦ ὄρους. καὶ ἐκ τούτου ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη.

Universitäts- Landesbibliothek Halle (Saale)

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0058-0

Κεφ. λε.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

Ο περὶ Πανδώρας οὐκ ἀνεκτὸς λόγος, ὡς γῆς ἀναπλασθείσης ἀναδοῦναι αὐτὴν καὶ ἄλλοις τὸ πλάσμα. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τοῦτο. Πανδώρα γυνὴ ἐγένετο Ελληνὶς, μάλιστα πλουσία. καὶ ὅτε ἐξῄει, ἐκοσμεῖτο, καὶ ἐχρίετο πολλῇ τῇ γῇ. καὶ τὸ μὲν ἔργον οὕτως ἔχει. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τὸ ἀμήχανον ἐτράπη.

Κεφ. λϛ.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΩΝ ΓΕΝΕΑΣ.

Καὶ τί φαυλότερόν ἐςι, τοῦ πρῶτον γένος ἐκ Μελίας γενέσθαι; ἀλλὰ Μέλιός τις ἐγένετο, καὶ Μελίαι ἐκλήθησαν ἀπὸ τούτου, ὥσπερ Ελληνες ἀπὸ Ελληνος, καὶ Ιωνες ἀπὸ Ιωνος. σιδηρᾶ δὲ καὶ χαλκῆ γενεὰ, οὐδέποτε ἐγένετο.

Κεφ. λζ. 37.

ΠΕΡΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΦΥΛΛΙΤΟΥ.

Λέγεται, ὡς ἐφ' ἑαυτῷ ἔσχε φύλλα. ὁ οὖν Φυλλίτης, εἰ καὶ ἰδιώτης ὑπῆρχεν, ἐπὶ πόη στὰς ἔκυσεν. ὁ δὲ λόγος ἐντεῦθεν ἐλέχθη οὕτως.

Κεφ. λη. 38.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΗΤΟΥΣ.

Περὶ τοῦ Κήτους τάδε λέγεται, ὡς τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς θαλάττης ἐφοίτα. καὶ εἰ μὲν αὐτῷ δοῖεν κόρας, ἀπήρχετο, εἰ δὲ μὴ, τὴν χώραν αὐτῶν ἐλυμαίνετο ὡς δὲ μάταιον, τὸ ἄνδρας ἐκτίθεσθαι τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας, τίς οὐκ οἶδεν; ἀλλ' ἦν ἀνὴρ βασιλεὺς μέγας, καὶ πολλὴν ἔχων δύναμιν, καὶ ναυτικὸν πολὺ, ὃς κατέστρεψε τὸ παραθαλάσσιον τῆς Ἀσίας ἕλος, ὃ Τρῶες ἐκτῶντο. ἐδίδουν δὲ

φόρον, ὅν τινες δασμὸν καλοῦσιν. ἀργυρίοις μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐχρῶντο, ἀλλὰ σκεύεσι. προσέταξε δὲ ὁ βασιλεὺς, ᾧ ὄνομα Κήτων, τῶν πόλεών τινας μὲν ἵππους διδόναι, τινὰς δὲ κόρας. τὸν δὲ βασιλέα, ᾧ ὄνομα Κήτων, οἱ βάρβαροι ἐκάλουν κῆτος. περιέπλει δὲ ὁ Κήτων κατὰ τὸν δέοντα χρόνον, ἀπαιτῶν τὸν δασμόν. τῶν δὲ μὴ ἀποδιδόντων ἐκάκου τὰς χώρας. ἐξέρχεται δὲ εἰς Τροίαν, καθ' ὃν χρόνον καὶ Ηρακλῆς ἧκεν, ἔχων στρατιὰν τῶν Ελλήνων. μισθοῦται δὲ τὸν Ηρακλέα Λαομέδων ὁ βασιλεὺς, ἀρῆξαι τοῖς Τρωσίν. ἀποβιβάσας δὲ τὴν στρατιὰν ὁ Κήτων, ὡδοιπόρει. ὑπαντήσαντες δ' αὐτῷ Ηρακλῆς καὶ Λαομέδων, ἀναιροῦσιν αὐτόν. οὗ γενομένου, προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

Κεφ. λθ. 39

ΠΕΡΙ ΥΔΡΑΣ.

Λέγεται δὲ περὶ Ὕδρας, ὅτι Λερναῖος ὄφις ἦν, ἔχων πεντήκοντα κεφαλὰς, σῶμα δὲ ἕν. καὶ ἐπειδὴ αὐτῆς ἀνέλοι Ἡρακλῆς κεφαλὴν μίαν, δύο ἀνεφύοντο. καὶ τὸν Καρκίνον ἐλθόντα, βοηθεῖν τῇ Ὕδρᾳ. τοιοῦτον δ' εἴ τις πείθεται γενέσθαι, μάταιός ἐστι. τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Λέρνος ἦν βασιλεύς. ᾤκουν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι κατὰ κώμας. ἦσαν δὲ καὶ βασιλεῖς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν χωρίων τούτων. Σθένελος δὲ ὁ τοῦ Περσέως, εἶχε τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρωπότατον, τὴν Μυκήνην. ὁ δὲ Λέρνος οὐκ ἤθελεν αὐτῷ ὑποτετάχθαι. ἐπολέμουν οὖν οἱ δύο διὰ τοῦτο. ἐν δὲ τῇ εἰσβολῇ τῆς χώρας ἦν τῷ Λέρνῳ πολίχνιόν τι καρτερὸν, καὶ ἐφρούρουν αὐτὸ πεντήκοντα τοξόται ἀνδρεῖοι, οἳ ἐπήεσαν ἐπὶ

τῷ πύργῳ ἀδιαλείπτως νύκτα καὶ ἡμέραν. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πολιχνίῳ Ὕδρα. πέμπει οὖν Εὐρυσθεὺς Ηρακλέα, καὶ ἐκπορθεῖ αὐτὸς*) τὸ πολίχνιον. οἱ δὲ περὶ Ηρακλέα ἐπυρπολοῦντο τοὺς ἐπὶ τῷ πύργῳ τοξότας. ὁπότε δέ τις πληγεὶς πέσοι, ἀνέβαινον δύο τοξόται ἀνθ᾽ ἑνὸς, ἐπειδὰν ἀνδρεῖος ἦν ὁ προανῃρημένος. ἐπεὶ δὴ δὲ συνείχετο ὁ Λέρνος ὑπὸ τοῦ Ηρακλέους τῷ πολέμῳ, μισθοῦται ὀθνεῖον στρατόν. ἦλθε δὲ αὐτῷ ἄγων τὴν στρατιὰν, Καρκίνος ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, μέγας τὴν ἰσχὺν, καὶ πολεμικὸς, καὶ σὺν τούτῳ ἀντεῖχεν πρὸς τὸν Ηρακλέα, εἶτα βοηθεῖ ὁ Ἰόλεως ὁ Ἰφίκλου, ἀδελφιδοῦς ὢν τῷ Ηρακλεῖ, ἔχων στρατιὰν ἀπὸ Θηβῶν. καὶ τὸν πεφυκότα

*) Vulgo legebatur αὐτὸ, pro quo nos substituimus αὐτὸς, et referimus ad Herculem.

πύργον πρὸς τῇ Ὕδρᾳ προσελθὼν ἐνέπρησε, καὶ σὺν ταύτῃ τῇ δυνάμει ἐπόρθησεν αὐτοὺς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τὴν Ὕδραν ἀναιρεῖ, καὶ τὴν ςρατιὰν ἀπόλλυσιν. οὗ γενομένου, ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη· καὶ γράφουσι τὴν Ὕδραν ὄφιν, καὶ τὸν μῦθον ἀναπλάττουσιν.

Κεφ. μ. 40.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ.

Λέγουσι περὶ Κερβέρου, ὡς κύων ἦν, ἔχων τρεῖς κεφαλάς· δῆλον δὲ, ὅτι καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκλήθη Τρικάρηνος, ὥσπερ ὁ Γηρυόνης. ἔλεγον δὲ οἱ ἄνθρωποι. Καλός τε καὶ μέγας ὁ Τρικάρηνος κύων λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὡς Ἡρακλῆς ἐξ ᾅδου ἀνήγαγεν. ἐγένετο δὲ τοιοῦτόν τι. Γηρυόνῃ περὶ ταῖς βουσὶν ἦσαν κύνες μεγάλαι καὶ νεανικαί. ὀνόματα δὲ ἦν αὐταῖς τάδε· τῷ μὲν

Κέρβε-

Κέρβερος, τῇ δὲ Ωρος. τὴν μὲν οὖν Ωρον Ηρακλῆς ἐν Τρικαρίᾳ, πρὶν περιελεῖν τὰς βοῦς, ἀναιρεῖ· ὁ δὲ Κέρβερος συνηκολούθει ταῖς βουσίν. ἐπιθυμήσας δὲ τοῦ κυνὸς ἀνὴρ Μυκηναῖος, τοὔνομα Μολοττὸς, τὸ μὲν πρῶτον ᾔτει τὸν Ευρυσθέα ἀποδοῦναι τὸν κύνα. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ Ευρυσθέως, ἀναπείθει τοὺς βουκόλους, καὶ τὸν κύνα καθειργνύουσιν ἐν τῇ Λακωνικῇ ἐπὶ Ταινάρῳ ἐν σπηλαίῳ τινὶ, καὶ ἀφίησιν αὐτῷ κύνας θηλείας συμβατεύειν. Ευρυσθεὺς δὲ πέμπει Ηρακλέα ἐπὶ ζήτησιν τοῦ κυνός. ὁ δὲ πᾶσαν περιιὼν τὴν Πελοπόννησον, ἦλθεν, ὅπου ὁ κύων αὐτῷ ἐμηνύθη εἶναι. καὶ καταβὰς, ἀνάγει ἐκ τοῦ ἄντρου τὸν κύνα. Ελεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι διὰ τοῦ ἄντρου καταβὰς εἰς ᾅδου ὁ Ηρακλῆς ἀνήγαγε τὸν κύνα.

Alceste, uxor Admeti regio Thessalonicae

Κεφ. μα. 41.

ΠΕΡΙ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Λέγεται μῦθος τραγικώδης, ὡς δὴ μέλλοντός ποτε τοῦ Αδμήτου θανεῖναι, αὔτη εἵλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον. καὶ Ηρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀφελόμενος, καὶ ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ ᾅδου, ἀπέδωκεν Αδμήτῳ. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μηδένα ἀποθανόντα δύνασθαι ἀναβιῶναι. ἀλλ' ἐγένετό τι τοιοῦτον. ἐπειδὴ Πελίαν ἀπέκτειναν αἱ θυγατέρες, καὶ Ακαςος ὁ Πελίου ἐδίωκεν αὐτὰς, οὐ λαμβάνει μέν· Αλκηςις δὲ καταφεύγει εἰς Φερὰς πρὸς Αδμητον, τὸν ἀνεψιὸν αὐτῆς. καὶ καθιζομένην *) ἐπὶ τῆς ἑςίας, οὐκ ἐβούλετο

Pelias, rex Thessaliae, qui Jasonem misit in Colchidem, hunc filiae interficere hortatu Medeae, quod spem filiorum fefellit, nam eum a mortuis non revocare.

Pherae urbs Thessaliae colonia Lacedaemoniorum

*) καθιζομένην codex diserte legit Constantinopolitanus, cum quo maluimus facere propter orationis et rei naturam, quam vulgarem sequi lectionem καθιζομενος.

λετο Αδμητος Ακάστῳ ἔκδοτον ἐξαιτουμένῳ δοῦναι. ὁ δὲ πολλὴν στρατιὰν παρακαθίσας ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐπυρπόλει αὐτούς. ἐπεξιὼν δὲ ὁ Αδμητος, ἔχων καὶ λοχαγοὺς, νύκτωρ, συνελήφθη ζῶν. ἠπείλει δὲ Ακαστος ἀποκτείνειν αὐτόν. πυθομένη δὲ ἡ Αλκηστις, ὅτι μέλλει ἀναιρεῖσθαι Αδμητος δἰ αὐτὴν, ἐξελθοῦσα ἑαυτὴν παρέδωκε. τὸν μὲν οὖν Αδμητον ἀφίησιν ὁ Ακαστος, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Ανδρεία γε Αλκηστις ἑκοῦσα ὑπεραπέθανεν Αδμήτου. τοιοῦτο μέντοι οὐκ ἐγένετο, ὡς ὁ μηθός φησι. κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν τοῦτον Ηρακλῆς ἧκεν, ἄγων ἔκ τινων τόπων τὰς Διομήδους ἵππους. τοῦτον ἐκεῖσε πορευόμενον ἐξένισεν Αδμητος. ὀδυρομένου δὲ Αδμήτου τὴν συμφορὰν τῆς Αλκήστιδος, ἀγανακτησάμενος Ηρακλῆς, ἐπιτίθεται τῷ Ακάστῳ, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ διαφθείρει, καὶ τὰ μὲν λάφυ-

Diomedes crudelissimus Thraciae tyrannus qui suos equos pascebat hospitum carnibus; eum devicit Hercules, victumque ipsius suis equis dedit in pabulum.

ρα τῇ αὐτοῦ στρατιᾷ διανέμει, τὴν δὲ Αλκηστιν τῷ Αδμήτῳ παραδίδωσιν. Ελεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐντυχὼν Ηρακλῆς, ἐκ τοῦ θανάτου ἐῤῥύσατο τὴν Αλκηστιν· τούτων γενομένων, ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

Κεφ. μβ.

ΠΕΡΙ ΖΗΘΟΥ ΚΑΙ ΑΜΦΙΩΝΟΣ.

Ιστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ησίοδος, ὅτι κιθάρᾳ τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχησαν. δοκοῦσι δὲ ἔνιοι κιθαρίζειν αὐτοὺς, καὶ τοὺς λίθους ἐπὶ τὸ τεῖχος αὐτομάτως ἀναβαίνειν. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε· κιθαρῳδοὶ οὗτοι ἄριστοι ἐγένοντο, καὶ ἀπεδείκνυντο μισθῷ. ἀργύριον δὲ οὐκ εἶχον τότε οἱ ἄνθρωποι· ἐκέλευον οὖν οἱ περὶ τὸν Αμφίονα, καὶ εἴ τις βούλοιτο ἀκοῦσαι αὐτῶν, ἐρχόμενος εἰργάζετο ἐπὶ τὸ τεῖχος. οὐ μέντοι οἱ λίθοι ἀκροώμενοι

ἵσαντο.

ἵσαντο. εὐλόγως οὖν οἱ ἄνθρωποι ἔλεγον. Λύρᾳ τὸ τεῖχος ἐκτίσθη.

Κεφ. μγ. 43

ΠΕΡΙ ΙΟΥΣ.

Φασὶ τῇ Ἰὼ ἐκ γυναικὸς βοῦν γεγονέναι, καὶ ἐξοιςρήσασαν, ἐξ Ἄργους διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Αἴγυπτον ἀφικέσθαι. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε· Ἰὼ, βασιλέως τῶν Ἀργείων ἦν θυγάτηρ. ταύτῃ οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως τιμὴν ἔδωκαν, τὸ, ἱέρειαν εἶναι τῆς Ἀργείας Ἥρας. ἅυτη ἔγκυος γεγονυῖα, καὶ δείσασα τὸν πατέρα, καὶ τοὺς πολίτας, ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως. οἱ δὲ Ἀργεῖοι κατὰ ζήτησιν ἐξιόντες, ὅπου ἂν εὗρον, συλλαμβάνοντες, ἐν δεσμοῖς εἶχον. ἔλεγον δὲ, ὅτι, ὥσπερ βοῦς οἰςρήσασα, διαφεύγει εἰς Αἴγυπτον. ἔνθα ἀφικομένη τίκτει. ὅθεν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

Κεφ.

Κεφ. μδ.

ΠΕΡΙ ΜΗΔΕΙΑΣ.

Φασὶν, ὡς ἀφέψουσα τοὺς πρεσβυτέρους, νέους ἐποίει. ἐγένετο δὲ τοιοῦτον. Μήδεια πρώτη τοιοῦτον ἄνθος εὗρε, δυνάμενον τὰς λευκὰς τρίχας ποιῆσαι μελαίνας. τοὺς οὖν γέροντας ἐκ τῶν πολιῶν ἔχειν μελαίνας τρίχας ἐποίει φαίνεσθαι. πυρίαν οὖν πρώτη Μήδεια ἐξεῦρεν. ἐπυρία οὖν τοὺς βουλομένους, οὐκ ἐν τῷ προφανεῖ, ἵνα μή τις μάθῃ τῶν ἰατρῶν. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πράγματι παρέψησις. οἱ γοῦν ἄνθρωποι ταῖς πυριάσεσιν ἐγίνοντο κουφότεροι καὶ ὑγιεινότεροι. ἐκ δὴ τούτου, ὁρῶντες τὴν παρασκευὴν, λέβητας, καὶ ξύλα, καὶ πῦρ, ἐνόμισαν, ὡς ἕψει τοὺς ἀνθρώπους. ὁ δὲ Πελίας, ἄνθρωπος γέρων καὶ ἀσθενὴς, πυρίᾳ χρώμενος ἐτελεύτησε.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0070-6

Κεφ. με. 45

ΠΕΡΙ ΟΜΦΑΛΗΣ.

Λέγεται, ὡς λατρέυει Ηρακλῆς ταύτη· ὁ δὲ λόγος μάταιος. ἐξὸν γὰρ κἀκείνης, καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ δεσπόζειν. ἐγένετο τοιόν δέ τι. Ομφάλη ἦν Ιαρδάνου θυγάτηρ, Λυδῶν βασιλέως. ἅτη ἀκούσασα τὴν ἰσχὺν Ηρακλέους, προσεποιήθη ἐρᾷν αὐτοῦ. Ηρακλῆς πλησιάσας, ἔρωτι ἑάλω αὐτῆς. γεννᾷ δὲ ἐξ αὐτῆς υἱὸν Λαομήδην. ἡδόμενος δὲ αὐτῇ, ἐποίει, ὅ, τι προστάττει ἡ Ομφάλη. οἱ δὲ εὐήθεις ὑπέλαβον λατρέυειν αὐτῇ.

Κεφ. μς. 46

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ.

Φασὶν, ὡς Ηρακλῆς τοῦτο ἔφερε πανταχοῦ, ἐξ οὗ ἐγίνετο αὐτῷ, ὅσα ἐβούλετο. ἡ δὲ ἀλήθεια οὕτως. Ηρακλῆς ἀποδημῶν

κατὰ Βοιωτίαν, μετ᾽ Ἰολάου τοῦ ἀδελφιδοῦ καταλύει ἐν Θεσπιαῖς ἔν τινι πανδοχείῳ. ἐν ᾧ ἦν τις γυνὴ καλουμένη Ἀμάλθεια, ὡραία καὶ καλή. ὁ Ἡρακλῆς ἡδόμενος αὐτῇ, πλείονα χρόνον ἐξενίζετο. Ἰόλαος δὲ βαρέως φέρων, ἐπινοεῖ τὴν ἐμπολὴν τῆς Ἀμαλθείας ἐν κέρατι κειμένην ἀνελέσθαι. ἐξ ἧς ἐμπολῆς, εἴ τι ἤθελεν, ὠνεῖτο τῷ Ἡρακλεῖ. ἔλεγον οὖν οἱ συνέκδημοι· Ἡρακλῆς τὸ κέρας ἔσχε τῆς Ἀμαλθείας, ἐξ οὗ ὠνεῖτο, ὅσα βούλοιτο ἄν, αὐτῷ.*) ἐξ οὗ ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

Κεφ. μζ.

ΠΕΡΙ ΥΑΚΙΝΘΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑ.

Υάκινθος Ἀμυκλαῖον ἦν μειράκιον, ὡραῖον καὶ καλόν. εἰς τοῦτον εἶδε μὲν ὁ Ἀπόλλων

*) Pro βούλοιτο ἐπ᾽ αὐτῷ, quod lectio vulgaris habet, nos, βούλοιτο ἄν, αὐτῷ, dedimus.

λων, εἶδε καὶ ὁ Ζέφυρος. καὶ ἄμφω κατείχοντο τῇ μορφῇ, καὶ φιλότιμος ἦν ἀφ' ὧν εἶχεν ἑκάτερος. ἐτόξευε μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἔπνει δὲ ὁ Ζέφυρος. μέλη μὲν ἦν τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ἡδονή. φόβος δὲ τὰ παρὰ τούτου καὶ ταραχή· ῥέπει πρὸς τὸν δαίμονα τὸ μειράκιον, καὶ Ζέφυρον ὑπὸ ζηλοτυπίας ὁπλίζει πρὸς πόλεμον. μετὰ ταῦτα ἦν γυμνασία τῷ μειρακίῳ. καὶ τιμωρία παρὰ Ζεφύρου. δίσκος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου διακονήσας. ὑπὸ τούτου μὲν ἀφεθεὶς, ὑπ' ἐκείνου δὲ ἐνεχθείς. καὶ ὁ μὲν ἐτεθνήκει. τὴν γῆν δὲ οὐκ ἦν ἔρημον ὑπομνήματος ἀφεῖναι τὴν συμφορὰν, ἀλλὰ τὸ ἄνθος ἀντὶ τοῦ μειρακίου γίνεται, καὶ τοὔνομα δέχεται. λέγουσι δ', ὅτι καὶ τῆς προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον. Υ

Κεφ. μη.

ΠΕΡΙ ΜΑΡΣΥΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑ.

Ο Μαρσύας ἀγροῖκος ἦν· γίνεται δὲ οὗτος μουσικός. ἐμίσησεν Ἀθηνᾶ τοὺς αὐλούς. οὐκ ὀλίγον γὰρ ἀφῃροῦντο τοῦ κάλλους. ἡ πηγὴ τὴν εἰκόνα δεξαμένη, τὸ συμβὰν ἐδίδαξεν. οὕτω δὲ ἐῤῥιμμένων τῶν αὐλῶν, ὁ Μαρσύας ὑφίσαται. προσάπτει οὖν τοῖς χείλεσιν, ἀνελὼν αὐτοὺς ὁ ποιμήν· οἱ δὲ ᾖδον θείᾳ δυνάμει, καὶ ἄκοντος τοῦ χρωμένου. τέχνην ὁ Μαρσύας ἐνόμισεν εἶναι τὴν δύναμιν· καὶ χωρεῖ μὲν κατὰ Μουσῶν, χωρεῖ δὲ κατὰ Ἀπόλλωνος· λέγων, οὐδὲ θέλειν εἶναι λοιπὸν, ἂν μὴ πλεονεκτήσῃ τοῦ δαίμονος. ἐν ἐκείνῃ τῇ φιλονεικίᾳ νικᾶται, καὶ τὸ δέρμα μετὰ τὴν ἧτταν ἐκθύεται. εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίᾳ, Μαρσύας ὄνομα τῷ ποταμῷ· καὶ ἔλεγον οἱ Φρύγες, ὅτι τό ῥεῦμα τοῦτο ἐξ αἵματός ἐστι τοῦ Μαρσύου.

Κεφ.

Κεφ. μθ.

ΠΕΡΙ ΦΑΩΝΟΣ.

Τῷ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλατταν. πορθμὸς ἦν θάλασσα. ἔγκλημα δὲ οὐδὲν παρ' οὐδενὸς ἐνομίζετο. ἐπεὶ καὶ μέτριος ἦν, καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον ἐδέχετο, θαῦμα ἦν τοῦ τρόπου παρὰ τοῖς Λεσβίοις. ἐπαινεῖ τὸν ἄνθρωπον ἡ θεὸς, Ἀφροδίτην λέγουσι τὴν θεὸν, καὶ ὑποδῦσα θέαν ἀνθρώπου γυναικὸς ἤδη γεγηρακυίας, τῷ Φάωνι διαλέγεται περὶ πλοῦ. ταχὺς ἦν ἐκεῖνος καὶ θεραπεῦσαι, καὶ διακομίσαι, καὶ μηδὲν ἀπαιτῆσαι. τι οὖν ἐπὶ τούτοις ἡ θεός; ἀμεῖψαί φασι τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἀμείβεται νεότητι καὶ κάλλει τὸν γέροντα. οὗτος ὁ Φάων ἐστὶν, ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἡ Σαπφὼ πολλάκις ᾆσμα ἐποίησε.

Κεφ. ν. 50.

ΠΕΡΙ ΛΑΔΩΝΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑ.

Εδοξε τῇ γῇ Λάδωνι τῷ ποταμῷ πρὸς συνουσίαν ἐλθεῖν. καὶ ἐπεὶ συνῆλθον ἀλλήλοις, κύει μὲν ἡ γῆ. τίκτεται δὲ ἡ Δάφνη. φιλεῖ δὲ ἐκείνην ὁ Πύθιος, καὶ ῥήματα ἦν ἐραστοῦ πρὸς κόρην. ἀλλ' ἡ Δάφνη τὴν σωφροσύνην ἐφίλει. διώκειν οὖν ἔδει, καὶ ἐδιώκετο. πρὶν δὲ ἀπειπεῖν ἐν τῇ φυγῇ, παρακαλεῖ τὴν μητέρα αὐτῆς, πάλιν αὐτὴν εἴσω ποιῆσαι, καὶ τηρῆσαι, οἷα γεγέννηται. ἡ μὲν οὖν ὧδε ἐποίει, καὶ τὴν Δάφνην εἶχεν ἐν ἑαυτῇ. κατὰ δὲ τὸ μέρος ἐκεῖνο, εὐθὺς ἀνεπήδα φυτόν· καὶ παραπεσὼν αὐτῷ κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ ἔρωτος ὁ Θεὸς, οὐκ εἶχεν, ὅπως ἀποστῇ τοῦ φυτοῦ. ἀλλ' αἵ τε χεῖρες ἀνελαμβάνοντο, καὶ ἡ κεφαλὴ τὸ λοιπὸν ἐκοσμεῖτο. λέγεται δὲ καὶ ὁ τρίπους οὐκ ἄνευ τῆς

δάφνης

δάφνης ἱδρύσθαι κατὰ Βοιωτίαν ἐπὶ τοῦ χάσματος.

Κεφ. να. 51.

ΠΕΡΙ ΗΡΑΣ.

Αργεῖοι πολιοῦχον αὐτοῖς τὴν Ηραν ἡγοῦντο. καὶ διὰ τοῦτο καὶ πανήγυριν αὐτῇ τεταγμένην ἄγουσιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς ἑορτῆς, ἅμαξα βοῶν τὸ χρῶμα λευκῶν. ἀπὸ δὲ τῆς ἁμάξης εἶναι δεῖ ἱέρειαν. οὕτω δὲ ἔχειν ἄχρι τοῦ νεοῦ. τὸ δὲ ἱερὸν ἔξω τοῦ ἄστεος. ἧκεν οὖν ποτε ὁ χρόνος φέρων τὴν ἑορτήν. ὁ δὲ νόμος, ἀπὸ τῶν βοῶν οὐκ ὄντων, ἐχώλευεν. ἀλλ' ἐσοφίσατο τὴν ἀπορίαν ἡ ἱέρεια, μήτηρ οὖσα νεανίσκων, ἀντὶ βοῶν τῷ σχήματι γενομένων. ἐπεὶ τοίνυν τὸ παρὰ τῶν βοῶν, παρὰ τῶν παίδων ἐγένετο, στᾶσα κατὰ τὸ ἄγαλμα, μισθὸν ἀπῄτει τοῦ πόνου. καὶ ἔδωκέ, φασιν, ἡ θεός· ὕπνος ἦν ὁ αὐτὸς, καὶ τοῦ βίου πέρας γενόμενος.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0077-5

ΠΕΡΙ ΕΦΕΥΡΗΣΕΩΣ ΚΟΓΧΥΛΗΣ.

ΕΝ δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοίνικος ἦν Ηρακλῆς, ὁ φιλόσοφος Τύριος, ὅϛις ἐφεῦρε τὴν κογχύλην. ποριζόμενος *) γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου πόλεως, ἴδε ποιμενικὸν κύνα ἐσθίοντα τὴν λεγομένην κογχύλην, ὅπερ ἐϛὶ μικρὸν εἶδος θαλάσσιον κοχλιῶδες. καὶ ποιμένα νομίζοντα αἱμάσσειν τὸν κύνα, λαβόντα ἀπὲ προβάτου πόκον ἐρέας, καὶ καταμάσσοντα τὸ καταφερόμενον ἐκ τοῦ ϛόματος τοῦ κυνὸς, καὶ βάπτοντα τὸν πόκον. ὁ δὲ Ηρακλῆς προσεσχηκὼς, μὴ εἶναι αὐτὸ αἷμα, ἀλλὰ βάμματος παραξένου ἀρετὴν, ἐθαύμασεν. καὶ γνοὺς, ὅτι

*) Lectio vulgaris hic habet ἐωριζόμενος, pro quo TOLLIVS αἰωρούμενος, GALE autem μετεωριζόμενος. nos coniectura ducti ſcripſimus, πορίζόμενος, in natiua notione hoc verbum accipientes.

ὅτι ἐκ τῆς κογχύλης ἐστὶ τὸ βάμμα τοῦ πόκου, εἰληφὼς ἐκ τοῦ ποιμένος τὸν πόκον, ὡς μέγα δῶρον, τοῦτον προσήγαγε τῷ βασιλεῖ τῆς Τύρου Φοίνικι. καὶ ἐκπλαγεὶς καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ξένης χροιᾶς τοῦ βάμματος, θαυμάζων τὴν αὐτοῦ εὕρησιν, ἐκέλευσεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ βάμματος τῆς κογχύλης βαφῆναι ἐρέαν, καὶ γενέσθαι αὐτῷ περιβόλαιον βασιλικὸν, καὶ ἐφόρεσεν αὐτὸς πρῶτος περιβόλαιον ἐκ πορφύρας. καὶ πάντες ἐθαύμασαν τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα, ὡς ξένην θέαν. καὶ ἐξ ἐκείνου ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Φοίνιξ, μηδένα ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ὄντα τολμᾷν φορεῖν τὴν αὐτὴν ἐνάρετον ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης οὖσαν φορεσίαν, εἰ μή τι αὐτὸν, καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν βασιλεύοντας τῆς Φοινίκης, διὰ τὸ γινώσκεσθαι τὸν βασιλέα τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ πλήθει ἐκ τῆς θαυ-

μαστῆς καὶ παραξένου φορεσίας. πρώην γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἄνθρωποι βάπτειν χρόας ἱματίων, ἀλλὰ τὰς τῶν προβάτων ἐρέας, οἷαι καὶ ἦσαν, ἐποίουν ἱμάτια, καὶ ἐφόρουν. καὶ οὐκ εὐχερῶς ἐγνωρίζοντο τῷ ὑπηκόῳ πλήθει οἱ βασιλεῖς. λοιπὸν, οὐ κατὰ τὸν τόπον βασιλεῖς, ἤτοι ῥῆγες, καὶ τοπάρχαι ἀκηκοότες τούτῳ. οἱ μὲν περιβόλαια, οἱ δὲ φίβλας, καὶ μαντεῖα ἐπενόησαν ἑαυτοῖς πορφυραῖα, ἢ ῥούσσαια, βάπτοντες τὰ ἀπὸ βοτανῶν, καὶ ἐφόρουν διὰ τὸ γινώσκεσθαι τῷ ἰδίῳ πλήθει, καθὼς Παλαίφατος ὁ σοφώτατος ἐξέθετο.

ΠΕΡΙ ΣΙΔΗΡΟΥ ΤΙΣ ΠΡΩΤΟΣ ΕΦΕΥΡΕΝ.

Ο δὲ αὐτὸς Ηφαιςος ἀπὸ μυςικῆς τινος εὐχῆς τὴν ὀξυλάβην ἐδέξατο ἐκ τοῦ ἀέρος, εἰς τὸ κατασκευάζειν ἐκ σιδήρου ὅπλα. ὅθεν καὶ ἐπικρατὴς σιδήρου ηὑρέθη εἰς τοὺς πολέ-

πολέμους. ἀπεθέωσαν οὖν αὐτὸν, ὡς σωφροσύνην νομοθετήσαντα, καὶ τροφὴν ἀνθρώποις διὰ κατασκευῆς ὅπλων εὑρηκότα, καὶ ἐν τοῖς πολέμοις δύναμιν καὶ σωτηρίαν ποιήσαντα. πρὸ γὰρ αὐτοῦ ῥοπάλοις καὶ λίθοις ἐπολέμουν. μετὰ δὲ τελευτὴν Ηφαίστου, ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὀνόματι Ηλιος, ἡμέρας δυοζ΄, ὡς εἶναι ἔτη ιβ΄, μῆνας γ΄, ἡμέρας θ΄. οὐ γὰρ ᾔδεισαν οἱ Αἰγύπτιοι τότε ἢ ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν ἐν τῷ ψηφίζειν, ἀλλὰ τὰς περιόδους τῶν ἡμερῶν εἰς ἔτη ἐψήφιζον. αἱ γὰρ τῶν ιβ΄ μηνῶν ἀριθμοὶ, μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἐξ ὅτε ἐνομίσθη ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλεῦσιν. ὁ δὲ αὐτὸς Ηλιος βασιλεὺς, ὁ υἱὸς τοῦ Ηφαίστου, ἦν φιλόσοφος δυνατὸς, ὅστις ἐδιδάχθη παρά τινος, ὡς γυνή τις Αἰγυπτία, τῶν ἐν εὐπορίᾳ καὶ ἀξίᾳ οὐσῶν παρ' αὐτοῖς, ἐρῶσά τινος ἐμοιχεύε-

το ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ Ηλιος, ἐζήτησεν αὐτὴν πιάσαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ηφαίστου νομοθεσίαν, ἵνα μὴ λυθῇ καὶ λαβὼν στρατιώτας ἐκ τοῦ ἰδίου στρατοῦ, μαθὼν τὸν καιρὸν τῆς μοιχείας αὐτῆς, ὅτι γίνεσθαι ἔμελλε νυκτὸς, ἐπιῤῥέψας αὐτῇ, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μὴ ὄντος αὐτόθι, εὗρεν αὐτὴν μετ' ἄλλου καθεύδουσαν, τοῦ ἐρωμένου παρ' αὐτῆς. ἥντινα εὐθέως καταγαγὼν ἐπόμπευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ τῆς Αἰγύπτου τιμωρησάμενος αὐτήν. καὶ γέγονε σωφροσύνη μεγάλη ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου. κἀκείνης δὲ τὸν μοιχὸν ἀνεῖλεν, καὶ ηὐχαριστήθη. περὶ οὗ ἱστορεῖ ποιητικῶς Ὅμηρος ποιητής. ὡς ὁ ἥλιος, φησὶν, ἤλεγξεν τὴν Αφροδίτην συμμιγνυμένην νυκτὸς Αρει. Αφροδίτην δὲ ἐκάλεσε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πορνείας, ὑφ' Ηλίου βασιλέως ἐλεγχθεῖσαν. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὡς προγέγραπται. Παλαίφατος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

ΤΕΛΟΣ.

INDEX I.

De Centauris pag. 3.
De Pasiphäe 6.
De Actæone 9.
De equis Diomethei 10.
De Orione 11.
De Sparsis Gigantibus. 13.
De Sphinge 15.
De Vulpe 17.
De Niobe 18.
De Lynceo 19.
De Caneo 19.
De Cycno 20.
De Dædalo et Icaro. 21.
De Atalanta et Melanione 22.
De Callisto 23.
De Europa 24.
De equo Trojano 25.
De Æolo 26.
De Hesperidibus 27.
De Cotto et Briareo 28.
De Scylla 29.
De Dædalo 30.
De Phineo 31.
De Metra 32.
De Geryone 33
De Glauco 34.
De Glauco filio Minois. 34
De Glauco Marino 36.
De Bellerophonte 39.
De Pelope et equis 40.
De Phrixo et Helle 40.
De Gorgonibus 43.
De Amazonibus 49.
De Orpheo 49.
De Pandora 51.
De Melio 51.
De clava Herculis. 52.
De Ceto 53.
De Hydra 54.
De Cerbero 56.
De Alceste 58.
De Zeto et Amphione 60.
De Io 61.
De Medea 62.
De Omphale 63.
De cornu Amalthea 63.
De Hyacintho, 64.
De Marsya 66
De Phaone 67.
De Ladone 68.
De Junone 69.
De inventione Purpuræ 70.
De inventore ferri 72.

INDEX II

A.

ἀνομίλητος expers, pag. 1.
ἀκοντίζω, jaculor. - 4.
ἀπαρχίσθαι, [illegible] - 3.
ἄλγειν τὰ αἰδοῖα - 7.
ἀλγηδὼν, όνος, dolor - 7.
ἀφίσταμαι, abeo .. 8.
ἄλλως præsertim .. 9.
αὐτουργὸς agricola .. 10.
Ἀλκυόνη, - 11.
ἀποβαλλομένης mitto semen 12.
ἁμιλλάομαι certo .. 13.
ἐργαλεῖα πολεμικὰ - 14.
ἀπαίρω, discedo - - 16.
ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ .. 16, 20.
ἄτρωτος, qui vulnerari nequit, 19.
ἀμήχανος, impossibilis. 21.
ἄνεμος λάβρος τε σφοδρὸς, agitatus et vehemens - 29.
αὐτόμολος, transfuga .. 25.
ἀστυγείτων, vicinus in urbe .. 31.
ἄδημος, ignobilis. 31.
ἀποδέρω, excorio .. 41.
ἀνὰ μέρος, alternis .. 44.
ἀποτέμνω, amputo .. 44.
ἀρόω, aro. .. 46.
αἰτιάομαι, accuso - 47.
ἀπειλέω, minitor .. 47.
ἀνδρομήκης, [illegible] 48.
ἀπολιθόω, in lapides muto. 49.
ἀρήγω auxilior .. 53.
ἀντιτείνειν πρός τινα, repugnare. 55.
ἀναιρέω τὴν πόλιν, [illegible] 56.
ἀνεψιὸς patruelis - 58.
αὐτομάτως ultro, sponte, 60.
ἀκροάομαι audio, .. 60.
οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, magistratus, 61.
ἀνέφω, [illegible] .. 62.
ἀδελφιδοῦς, [illegible] 64.

ἀμείβω, muto. - - 67.
ἀναπηδάω, prosilio, orior. 68.
ἀκμὴν τοῦ ἔρωτος, [illegible] 68.
ἀμάθεια, [illegible] .. 70.
ἀκούειν τινὶ [illegible] 72.

B.

Βαρέως φέρειν, moleste ferre 64.
βόσκημα pecus - 8.
βύβαλος [illegible] - 7.
βύρσα pellis .. 12.

Γ

γαυριάω ἐπί τινι, superbio. 5.
γέλως, risus - 42.
γεωργέω agrum colo .. 10.
γυμνόω τὸ ξίφος nudo - 44.

Δ.

δασμὸς pars, tributum 53.
δειλὸς, miser - 24.
δέρμα ἐκδύεσθαι, excoriari 66.
ἐν δεσμοῖς ἔχειν τινὰ vinctum aliquem tenere - 67.
δεσπόζω, dominor .. 63.
διανύω, iter absolvo - 27.
δοκέω, videor, puto - 23.
διαιρέω, divido .. 46.
διακολυμβάω, transnato 36.
δύσπιστος, incredibilis - 41.
δυστυχὴς infelix, miser - 10.

E.

ἐβαπτίσθαι, erigere, 48.
ἔδωκεν εἰς τινὰ, amare quem, 64.
ἔγκυος prægnans. 61.
ἐκπορθέω - devasto. 55.
ἕλος, littus .. 51.
ἔμβρυον, [illegible] . 7.
ἐμπολὴ divitiæ - 64.
ἔγκλημα, crimen, accusatio 61.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0084-4

INDEX II.

ἔκπαγλος perpulcher. pag. 71.
ἐκλογίζεσθαι [illegible] 7.
ἐπιγράφω [illegible] 65.
ἐπινοέω, invenio. 73.
ἐξοιστρέω, insanio, oestro agitor.
ἐπιξενέω, hospitio recipio, 12.
ἐπιρρέπω [illegible]. 74.
ἔρια, lana .. 70.
εἱρκτὴ carcer 8.
ἔγκαρπος, fecundus 27.
ἔδνον munus. 41.
ἐμβάλλειν ἐς τὴν πόλιν sem urbem conferre 23
ἐκλέγεσθαι eligere 13.
ἐναλλὰξ vicissim 46.
ἐνέδρας ποιεῖσθαι, insidiari. 14.
ἔνεστι, est, 36.
ἐμπρήθω, incendo 39.
ἐξίπτημι, evolo 21.
ἐξῆν, poterat 63.
ἐπίκουρος, auxiliator 18.
ἐπιλαμβάνεσθαι suscipere, incipere, 13.
ἐπισήμων τῶν μάχεσθαι rei militaris peritus, 20.
ἐρᾶν κόρης, puellam amare 32.
εὐειδὴς, pulcher 7.
εὐλόγως, concinne 61.
εὐπορία, divitiae. opes 73.
ὁ εὐπορώτατος, dives
εὐχερῶς, facile, prompte. 72.
ἐφ' ᾧ, ubi
ἕπεσθαι, sequor 49.
ἔχω, possum 68.
εὐωχέομαι, [illegible]. 26.

.. ..

Θ.

θέα, spectaculum, species, 67.
θηρεύω venor 24.
θρυλλέω, murmuro 14.
θυρὶς, fenestra, ostiolum 22.

.. ..

I.

ἰδιώτης, privatus, [illegible],
φυλλίτης ἰδιώτης, surculus ab arbore segregatus 57.
ἱερουργέω, sacra celebro. 12.
ἵπταμαι. volo, are 38.

.. ..

K.

καθείργω includo 7.
καθειργνύω, idem 57.
κατὰ τὸν πλοῦν, [illegible] 43.
καταγῆς κρύψαι, in terra abscondere 12.
κατὰ propter cum acc. 61.
κατὰ cum acc. in. 64.
κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο, in ea ipsa parte, loco 68.
κατηγορέω, [illegible] 21.
καταδύνω, demergo 19.
κατακεντέω, pungo, occido 4.
κατακόπτω amputo caput. 48.
καταλύω ἐν πανδοχείῳ diverto in caupona 64.
καταμάσσω abstergo 70.
καταντάω pervenio
καταπορθέω τὴν πόλιν, devasto urbem 25.
καταστερόω inter astra refero 12.
κατατοξεύω sagitta trajicio 15.
καταφρονεῖσθαι [illegible]. 70.
κατορύσσω terra obruo. 35.

κάρκινος cancer .. 54.
κέλης ἵππος, [illegible] 4.
κλῶν, ramus, .. -
κογχύλη, purpura
κοίτη τῆς ἄρκτου, cubile ursæ 24.
κολυμβητής, natans 30.
κολυμβάω, nato -
κρημνὸς præcipitium 39.
κριθὴ hordeum, - 11.
κτίζειν τὸ τεῖχος murum exstruere - 61.
κύηθεν, infans .. 6.
κύω [illegible] 68.
κῦμα fluctus - 22.
κώμη, vicus, pagus - 54.
κυνηγέω venor 23.

" " " " " "

L.

λάβρος ἄνεμος, magnus, validus ventus 29.
λάφυρον præda - 59.
λέβης, ητος, olla, .. 62.
λιποθυμέω animo relinquor, deficio, 35.
ληΐζομαι, prædor, 29
λοιπὸν εἶναι, superesse, [illegible]
λοχαγὸς miles insidiarius 25.
λύειν τὸν νόμον antiquare legem, 74.
λυμαίνεσθαι τὴν χώραν regionem populari, 52.

" " " " " "

M.

μαίνομαι insanio 50.
μαντεῖον, [illegible] 72.
μειράκιον, juvenis 64.
ἀνὰ μέρος vicissim 44.
ἐν μέρει ἐναλλὰξ idem. 46.
μετέωρος, sublimis, erectus 25.
μηνύω, indico .. 47.
μηχανάομαι, perficio 50.
μνηστεύομαι, despondeor 32.
ἐν μοίρᾳ, pro, loco .. 8.
μοιχεύεσθαι ὑπό τινος cum aliquo moechari 74.

" " " " " "

N

νάρθηξ, baculus, virga.
ναυλοχέω in portu sum. 46.
νησιώτης, insulanus, 48.
νομοθετέω, leges sancio 73.
νεκρός, ὁ, cadaver 20.

" " " " " "

O

ὁδοιπορέω iter facio 53.
ὀδύρομαι deploro. 59.
ὀθνεῖος, alienus. 55.
ὁμόσε εἶμι, eodem venio 47.
ὀμφαλός, umbilicus. 29.
ὀξυλαβή, ars, peritia dexteritas, habitus 72.
ὄρυγμα, fossa, 8.
ὀσφύς, ἡ, lumbus. 33.
οὐρέω, urinam mitto, 12.

" " " " " "

Ξ

ξενίζομαι, commoror, 64,
ich halte mich in einer Herberge auf.
ξυραίνω, abrado, 49.

" " " " " "

Π

παιδαριώδης, puerilis, ..
παντοδαπός, varius 50.
δένδρον παντοδαπόν, arbores omnis generis.
παραινέω, admoneo. 12.
παράλιος, maritimus, 70.
παράξενος, peregrinus, novus 70.
παρέψησις, decoctio, 62.
παρασκευή, praeparatio, 62.
πεδίον, campus, 5.
περὶ πλοῖον εἶναι, zu schiffe fahren .. 67.
περιβόλαιον, velamen pallium .. 71.
περιουσία, opes, Vermögen 11.
πέτομαι volo, as. 21.
πιάζω, capio, punio, 74.
πίθηκος, simia, 6.
πλάσμα, forma, 51.
πλεονεκτέω τινὸς übervorteilen einen .. 66.
πλέκω amplector. 12.
πλήσσω, percutio
ποδήρης talaris, das bis auf die Füße geht, 49.

ποδώκυς, velox pernix. 64.
πόλις, urbs
οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, magistratus 61.
πολιός, canus, grau. 62.
πολιοῦχος ἡ, dea tutelaris urbis 60.
πολίχνιον, oppidulum. 54.
πόκος, fasciculus, 70.
πορθμεύω, ich führe zu schiffe über das Wasser, 74.
πορθμός, trajectus, fretum Ueberfahrt, Furth .. 61.
πορεία, iter, via. 24.
πορίζεσθαι, ambulare, 70.
πορνοβοσκός, leno .. 10.
προοίμιον, initium .. 65.
προσηγορία, Benennung .. 64.
πρόσχωριος accola, 39.
προαναιρέω, anteoccido, 55.
προφανής, publicus, 62.
ἐν τῷ προφανεῖ, publice, coram.
πτέρυξ, ala. 15.
πύργος turris, 55.
πυρία, das Bad, Feuerung, ein Bad in einem Ofen. 62.
πυριάω ich wärme, bade, ..
πυρίασις Wärmen, Schwitzen, ..
πυρπολέω, ignidevasto. 55.
πώγων, barba, 49.
πρὶν antea. olim. 72.

" " " " " "

INDEX.

P

ῥίπτω, projicio, præcipito. 66.
ῥεῦμα fluxus, flumen, 66.
ῥίξ. 72.
ῥόδιναιος, roseus, [illegible] 72.

" " " " "

Σ.

σαίνω moveo caudam de canibus, adulor. 9.
σείω. concutio, moveo, 39.
σιμός. simus. 34.
συγκοιμᾶσθαι τινὶ concumbere cum aliqua. 7.
συμβαλεῖν [illegible], 57.
σύμφωνος, congruens, 3.
συνέκδημος, comes itineris, 64.
σύνεσις. intellectus,
συνουσία. concubitus, πρὸς συνουσίαν ἐλθεῖν τινὶ, cubare cum aliqua,
σωφροσύνη, castitas, [illegible] 68.

" " " " " "

T

τειχέω τὸ τεῖχος. murum ædifico. 60.
τετράπηχυς, 4 [illegible] 45
τετράπους, quadrupes. 50.
τρόπος, mos, Tugend, 67.
τοπάρχης, Stadtherr. 72.
τύμβος, bustum, sepulchrum. 18.

" " " " "

Υ

ὑλοτόμος lignator, 39.
ὑπερφέρειν τινὸς ἔν τινι, aliquem in aliqua re superare 38.
ὑπήκοον πλῆθος, die Unterthanen. 72.
ὑπόπτερος, alatus, 37.
ὑπολάβεσθαι, obedire,
ὑπολελ[illegible]. [illegible] 73.

" " " " "

Φ

φάρυγξ gula, 3.
φιλοκύνηγος, [illegible] Jäger 9.
φιλονεικία, certamen, 66.
φορός, ferens, 29.
φιλοφροσύνη, amicitia, 71.
φόρος, tributum, 53.
φορεσία, vestitus, [illegible] 71.

" " " " "

X

χειμάζομαι, [illegible] 31.
γέλως. risus.
χολή, bilis, nausea,
χόρτος, gramen, fœnum, 11,
χωρέω καλῶς τινὸς [illegible] 66.
χωλεύω, claudo, 69

" " " " " " " " "

τέλος.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0088-7

λογογράφος, orator, historicus
διαλλάττω, permuto, statuo, censeo,
μορφὴ forma, Plato pol. 2. ἀλλάττοντα τὸ αὑτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς.
ἱστορέω, cognosco, viso, lustro, peragro et
cognosco loca, aliisque ea narrando trado
ut fecit Strabo, it. memoriae trado

Johannes de [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

C. W. Wolf 1708

4
16
34

1.2.4 M

39
7
[illegible] 131

X 240433 1

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0089-5

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0090-1

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ
ΠΕΡΙ
ΑΠΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

PALAEPHATI
DE
INCREDIBILIBVS HISTORIIS

NEC NON
DE INVENTIONE PVRPVRAE
AC PRIMO FERRI INVENTORE
GRAECE

EDITIO SECVNDA.

LIPSIAE
EXCVDIT IO. CHRISTIAN. LANGENHEMIVS
MDCCLI.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-248905-p0091-6